

A9-0321/2021

15.11.2021

MIETINTÖ

rakennusten energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpanosta
(2021/2077(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Seán Kelly

SISÄLTÖ

	Sivu
PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA	3
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	11
LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO	27
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	35
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	36

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

Tausta

Rakennusten merkitys hiilineutraaliutta, energiatehokkuutta ja uusiutuvaa energiaa koskevien EU:n tavoitteiden saavuttamisen kannalta on merkittävä. Ilmastotavoitteiden saavuttaminen ilman asuin- ja työympäristömme saattamista hiilivapaaksi vaikuttaa mahdottomalta. Niiden osuus EU:n kasvihuonekaasupäästöistä on 36 prosenttia ja energiankulutuksesta 40 prosenttia. Silti 75 prosenttia Euroopan nykyisistä rakennuksista ei ole energiatehokkaita. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että monet nykyisin käytössä olevista rakennuksista rakennettiin ennen kuin nykyiset vaatimukset otettiin käyttöön.

Koska unioni asetti hiljattain tavoitteeksi vähentää nettopäästöjä 55 prosenttia vuoteen 2030 mennessä, rakennusten energiatehokkuuden lisäämisen on edistettävä merkittävästi tämän tavoitteen saavuttamista. EU:n rakennusten kasvihuonekaasupäästöjä olisi itse asiassa vähennettävä 60 prosentilla, niiden energian loppukulutusta 14 prosentilla ja lämmitykseen ja jäähdytyksen käytettävän energian kulutusta 18 prosentilla.

Energiatehokkuutta parantavilla peruskorjauksilla on myös lukuisia ympäristöön, yhteiskuntaan ja talouteen liittyviä hyötyjä, ja ne johtavat energiansäästöön, vähentävät päästöjä, pienentävät kotitalouksien energialaskuja ja luovat työpaikkoja sekä parantavat Euroopan kilpailukykyä ja talouden selviytymis- ja palautumiskykyä.

Uusimpia energiavaatimuksia sovelletaan uusiin rakennuksiin, mutta emme saa kuitenkaan unohtaa, että olemassa olevien rakennusten energiatehokkuutta on parannettava, sillä arviolta noin 85–95 prosenttia nykyisistä rakennuksista on käytössä vielä vuonna 2050. Mikään strategia ei ole vakuuttava, ellei siinä käsitellä sekä rakennuskantaa että uudisrakennuksia.

Rakennusten peruskorjausaste on kuitenkin tällä hetkellä alhainen, noin 1 prosentti vuodessa, eikä peruskorjausohjelma aina kata energianäkökohtia. Yleensä sillä pyritään vähentämään hukkaa energiankulutuksen yhteydessä ja parantamaan rakennusten teknisiä järjestelmiä. Uusituvia energialähteitä käyttäviä järjestelmiä asennetaan harvemmin, ja rakenteelliseen energiatehokkuuteen liittyviä kysymyksiä käsitellään vieläkin harvemmin. Herääkin kysymys, millaisilla strategioilla pyritään varmistamaan peruskorjausasteen kasvaminen ja puuttumaan energiatehokkuusongelmiin.

Lisäksi rakennusten peruskorjausasteen kasvamista estää se, että suurimmat mahdolliset hyödyt ovat asuntosektorilla¹, jossa vuokranantajayhteisö on hajanaisempi kuin muilla kiinteistösektoreilla.

Lainsäädäntökehys

Näiden havaintojen perusteella on perusteltua toteuttaa unionin tason toimia rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevien vähimmäisedellytysten yhdenmukaistamiseksi ja vahvistamiseksi.

---

¹ Vuoden 2030 ilmastotavoitesuunnitelman vaikutustenarvioinnin mukaan lämmitys- ja jäähdytysenergian kysyntää olisi pienennettävä eniten asuntosektorilla, jolla sitä olisi pienennettävä 19–23 prosentilla vuoteen 2015 verrattuna.

Direktiivi 2010/31/EU (rakennusten energiatehokkuusdirektiivi eli EPBD-direktiivi) on alan tärkein oikeudellinen väline Euroopan unionissa. Siinä säädetään kattavasta ja yhdennetystä lähestymistavasta energian tehokkaan käytön parantamiseksi sekä uusissa että olemassa olevissa rakennuksissa ja sekä asuinrakennuksissa että liikerakennuksissa. EPBD-direktiivin säännökset kattavat lämmöneristykseen, tilojen lämmitykseen ja veden lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon ja valaistukseen liittyvät energiatarpeet.

EPBD-direktiivillä on kaksi toisiaan täydentävää tavoitetta: nopeuttaa olemassa olevien rakennusten peruskorjaustoimia siten, että ne olisi peruskorjattu vuoteen 2050 mennessä ja tukea kaikkien rakennusten nykyaikaistamista älykkäällä teknologialla ja selvemmällä yhteydellä puhtaaseen liikkuvuuteen. EPBD-direktiivillä on myös tarkoitus luoda vakaa kehys investointipäätöksille ja antaa kuluttajille ja yrityksille mahdollisuus tehdä entistä paremmin tietoon perustuvia valintoja energian ja rahan säästämiseksi.

EPBD-direktiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot hyväksyvät pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita ja asettavat vähimmäisvaatimukset uusien rakennusten ja laajamittaisten peruskorjausten kohteena olevien rakennusten energiatehokkuudelle. Toisin sanoen sillä edistetään yhdenmukaista ja kunnianhimoista lähestymistapaa rakennusten pitkän aikavälin peruskorjaukseen. Siinä ei kuitenkaan säädetä nopeutta eikä menetelmiä, jotka ovat edelleen jäsenvaltioiden vastuulla.

Kyseistä direktiiviä täydennettiin direktiivillä 2012/27/EU (energiatehokkuusdirektiivi), jossa oli säännöksiä, jotka koskivat rakennusten peruskorjauksia ja pitkän aikavälin strategioita kansallisen rakennuskannan peruskorjauksiin kohdistettavien investointien käyttöönottamiseksi.

EPBD-direktiiviä tarkistettiin viimeksi vuonna 2018. EPBD-direktiiviä ja energiatehokkuusdirektiiviä muutettiin direktiivillä (EU) 2018/844, joka tuli voimaan 9. heinäkuuta 2018 ja joka oli saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 10. huhtikuuta 2020 mennessä. On tärkeää panna merkille, että **tässä täytäntöönpanoa koskevassa mietinnössä käsitellään EPBD-direktiivin viimeisimpiä muutoksia**, jotka tehtiin tuolloin, ja erityisesti sitä, että jäsenvaltioilta edellytetään päivitetyn version esittämistä pitkän aikavälin peruskorjausstrategioistaan. Siinä ei käsitellä EPBD-direktiivin sellaisten osien täytäntöönpanoa, joihin viimeisin tarkistus ei vaikuttanut.

Energiatehokkuusdirektiivin 4 artiklan mukaan jäsenvaltioilla oli jo velvollisuus esittää pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita, joilla mahdollistettiin niiden toimien toteuttaminen paikan päällä strategisen suunnittelun, tehokkaiden toimintapolitiikkojen ja taloudellisen tuen avulla. Vahvojen pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden on odotettu nopeuttavan olemassa olevien rakennusten kustannustehokkaita peruskorjauksia ja varmistavan pitkälle menevien perusparannusten lisääntymisen. Strategia ei itsessään ole tavoite, vaan lähtökohta tehokkaammille toimille. Pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat ovat myös osa kansallisia energia- ja ilmastosuunnitelmia. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita, mutta niillä ei ole oikeudellista velvoitetta panna strategioita täytäntöön, minkä vuoksi komissio voi ainoastaan arvioida niitä eikä valvoa niiden tuloksellisuutta.

Pitkän aikavälin peruskorjausstrategioista esitettiin uusia versioita vuosina 2014 ja 2017. Jäsenvaltioiden velvollisuus laatia niiden kansallista rakennuskantaa koskevat pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat siirrettiin vuonna 2018 energiatehokkuusdirektiivistä EPBD-direktiiviin. Direktiivin (EU) 2018/844 1 artiklalla EPBD-direktiiviin lisättiin uusi 2 a artikla, joka koskee pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita, ja kumottiin energiatehokkuusdirektiivin 4 artikla.

Viimeisin kehitys

Komissio antoi EPBD-direktiivin vuoden 2018 tarkistuksen perusteella vuonna 2019 kaksi suositusta, joista toinen koski rakennusten peruskorjauksia² ja toinen rakennusten nykyaikaistamista³ ja joiden avulla pyrittiin helpottamaan direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa.

- Tämän jälkeen komissio on valmistellut EPBD-direktiivin seuraavaa tarkistusta 55-valmiuspaketin yhteydessä. Lokakuussa 2020 annetussa komission tiedonannossa Euroopan rakennusten perusparannusaallosta⁴ ilmoitettiin EPBD-direktiivin muutoksista. Komissio julkaisi osana tätä työtä helmikuussa 2021 alustavan vaikutustendarvioinnin⁵. Sen tavoitteena on antaa 15. joulukuuta 2021 lainsäädäntöehdotus EPBD-direktiivin tarkistamisesta.

EPBD-direktiivin viimeisimmän tarkistuksen osatekijät

Tämän täytäntöönpanoa koskevan mietinnön kattama ala rajoittuu EPBD-direktiivin viimeisimpiin muutoksiin, minkä vuoksi on pidettävä mielessä, mitä kyseiset muutokset olivat ja mitkä niiden tavoitteet olivat niiden hyväksymisajankohtana.

- Pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat (2 a artiklan 1 kohta)

Koska vuosien 2014 ja 2017 strategioissa oli puutteita ja ilmastonmuutoksen torjumisesta oli tullut kiireellisempää, peruskorjausstrategian vaatimuksia vahvistettiin EPBD-direktiivin vuoden 2018 tarkistamisen yhteydessä. Erityisesti pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden kattamaa alaa laajennettiin. Kuten aiemminkin, pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita sovelletaan sekä julkisten että yksityisten asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten kansalliseen kantaan. Muutetulla EPBD-direktiivillä otetaan kuitenkin käyttöön uusia ja laajempia velvoitteita, ja siinä yksilöidään uusia politiikan ja toimien aloja, joita pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden olisi katettava.

---

² Komission suositus (EU) 2019/786, annettu 8. toukokuuta 2019, rakennusten peruskorjauksista (tiedoksiannettu numerolla C(2019) 3352) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti). EUVL L 127, 16.5.2019, s. 34–79.

³ Komission suositus (EU) 2019/1019, annettu 7. kesäkuuta 2019, rakennusten nykyaikaistamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti). C/2019/4135. EUVL L 165, 21.6.2019, s. 70–128.

⁴ COM(2020)0662 final. ”Vuonna 2021 komissio tarkistaa energiatehokkuusdirektiivin ja rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin. Se aikoo ehdottaa energiatodistuksia koskevan velvoitteen tiukentamista sekä pakollisten energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten vaiheittaista käyttöönottoa olemassa oleville rakennuksille. Lisäksi komissio aikoo ehdottaa, että rakennusten perusparantamista koskevat vaatimukset laajennettaisiin kaikille julkishallinnon tasoille. Näihin lainsäädännön tarkistuksiin liittyvissä vaikutustendarvioinneissa tarkastellaan erilaisia vaatimusten tasoon, soveltamisalaan ja ajoitukseen perustuvia vaihtoehtoja.”

⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12910-Energiatehokkuus-rakennusten-energiatehokkuusdirektiivin-tarkistaminen_fi

Jäsenvaltioiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden on nyt katettava olemassa olevat osatekijät (ks. energiatehokkuusdirektiivin 4 artikla) ja uudet osatekijät (EPBD-direktiivin 2 a artikla). Keskeisin muutos oli se, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa on eriteltävä, miten tuetaan kansallisen rakennuskannan peruskorjausta erittäin energiatehokkaaksi ja hiilivapaaksi vuoteen 2050 mennessä ja helpotetaan näin ollen olemassa olevien rakennusten muuntamista lähes nollaenergiarakennuksiksi.

Jäsenvaltioita rohkaistaan nyt lisäksi tarkastelemaan huolellisesti niiden strategioiden uusia osatekijöitä (esimerkiksi välitavoitteita, indikaattoreita, pitkän aikavälin visiota, kynnyksipisteitä, energiatehokkuudeltaan heikoimpia rakennuksia, energiaköyhyyttä ja älykkäitä teknologioita) sen varmistamiseksi, että niitä koskevat toimintalinjat ja toimenpiteet ovat mahdollisimman tehokkaita.

Komissio on luonut pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita koskevan verkkosivuston⁶ ja julkistanut maaliskuussa 2021 komission yksiköiden valmisteluasiakirjan⁷, jossa esitetään sen alustava arvio 13:sta pitkän aikavälin peruskorjausstrategiasta.

- Etenemissuunnitelma (2 a artiklan 2 kohta)

Etenemissuunnitelma on nyt pakollinen osa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita. Se ”sisältää toimenpiteitä ja kansallisesti määriteltyjä mitattavissa olevia edistymisen indikaattoreita – – vuodeksi 2050 asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä unionissa 80–95 prosentilla vuoteen 1990 verrattuna koskevan pitkän aikavälin tavoitteen huomioon ottamiseksi”.

- Velvoite helpottaa mekanismien saatavuutta investointien käynnistämisen tukemiseksi (2 a artiklan 3 kohta)

EPBD-direktiivin viimeisimmässä versiossa jäsenvaltiot veloitetaan helpottamaan rahoitusmekanismien saatavuutta, jotta voidaan käynnistää investoinnit, joita tarvitaan kansallisen strategian peruskorjausta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä velvoite perustuu energiatehokkuusdirektiivin 20 artiklaan, jossa säädetään, että jäsenvaltioiden on helpotettava rahoitusmekanismien perustamista tai olemassa olevien mekanismien käyttöä energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä varten. Tätä säännöstä ei kuitenkaan ollut energiatehokkuusdirektiivin 4 artiklassa. Jotta jäsenvaltiot voivat edistää pitkän aikavälin peruskorjausstrategioitaan, niiden on näin ollen varmistettava erilaisten rahoitusmekanismien saatavuus investointien käynnistämisen tukemiseksi.

- Julkinen kuuleminen ja seuranta (2 a artiklan 5 kohta)

Pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita laatiessaan kunkin jäsenvaltion on järjestettävä julkinen kuuleminen. Tämä on uusi velvoite, joka ei sisältynyt energiatehokkuusdirektiivin 4 artiklaan. Kuuleminen liittyy koko pitkän aikavälin peruskorjausstrategiaan. Koska julkisilla kuulemisilla voidaan parantaa toimenpiteiden tuloksia, EPBD-direktiivissä säädetään niiden pakollisuudesta. Kukin jäsenvaltio voi kuitenkin päättää kuulemisen muodon ja menetelmät. Jäsenvaltiot voivat myös harkita sidosryhmäfoorumien perustamista.

---

⁶ https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-efficient-buildings/long-term-renovation-strategies_en

⁷ COMMISSION STAFF WORKING DOCUMENT: Preliminary analysis of the long-term renovation strategies of 13 Member States (SWD(2021)0069 final)

- Rakennuksen tekniset järjestelmät (8 artikla)

Tarkistuksella laajennetaan merkittävästi velvoitetta asentaa rakennusten peruskorjaamisen tai rakentamisen yhteydessä laitteita, joilla edistetään sähköistä liikkuvuutta ja älyratkaisuvalmiutta koskevia indikaattoreita. Nämä säännökset, joita ei ollut EPBD-direktiivin vuoden 2010 versiossa, ovat perusteltuja, koska sekä uusissa että peruskorjatuissa rakennuksissa tarvitaan yhä enemmän pysäköintipaikkoja, sähkökaapeleita ja latausasemia sähköajoneuvoja varten ja koska kehitetään uusia energiansäästöä helpottavia välineitä, kuten itsesäätyviä laitteita huoneiden yksittäistä ohjausta varten, ja koska paikan päällä tehtävät tarkastukset korvataan rakennusautomaatiolla ja rakennusten teknisten järjestelmien sähköisellä valvonnalla.

- Taloudelliset toimenpiteet (10 artiklan 6 kohta)

EPBD-direktiivin aiemmassa versiossa edellytettiin ainoastaan, että jäsenvaltioiden ”on otettava huomioon energiatehokkuuden kustannusoptimaaliset tasot tarjotessaan kannustimia rakennusten rakentamiseksi tai laajamittaiseksi korjaamiseksi”. Vuoden 2018 muutosten jälkeen direktiivissä säädetään, että niiden ”on yhdistettävä rakennusten peruskorjauksen yhteydessä energiatehokkuuden parannuksiin liittyvät taloudelliset toimenpiteensä tavoiteltuun tai saavutettuun energiansäästöön”, mutta mahdollistetaan erilaisten lähestymistapojen soveltaminen tämän saavuttamiseksi ja joustavuus sen suhteen, että jäsenvaltiot voivat panna sen täytäntöön kansallisten tai alueellisten edellytysten mukaisesti.

- Energiatehokkuustodistusten tietokannat (10 artiklan 6 a kohta)

Energiatehokkuustodistukset ovat tärkeitä välineitä, joilla olisi edistettävä rakennusten energiatehokkuuden parantamista ja rakennuksen tilan tunnistamista ja vuokranantajille ja vuokralaisille tiedottamista rakennuksista tältä osin. EPBD-direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa säädetään jo jäsenvaltioiden velvoitteesta antaa rakennusten omistajille tai vuokralaisille tietoja energiatehokkuustodistuksista ja tarkastusraporteista, niiden tarkoituksesta ja tavoitteista, kustannustehokkaista toimenpiteistä sekä tarvittaessa taloudellisista välineistä rakennuksen energiatehokkuuden parantamiseksi. Kyseisen direktiivin 10 artiklan 6 a kohdalla lisätään kuitenkin vaatimus, jonka mukaan energiatehokkuustodistusten tietokantojen on mahdollistettava tietojen kerääminen niiden piiriin kuuluvien rakennusten (mitatusta tai lasketusta) energiankulutuksesta. Jäsenvaltioiden ei tarvitse perustaa tietokantaa tai rekisteriä. Jos kyseinen tietokanta on olemassa tai otetaan käyttöön, jäsenvaltioiden on noudatettava tätä uutta säännöstä.

Energiatehokkuustodistuksia on otettu EU:ssa käyttöön suhteellisen vähän, ja ainoastaan kolmessa jäsenvaltiossa sellaisten rakennusten osuus, joilla on energiatehokkuustodistus, on yli 15 prosenttia kansallisesta rakennuskannasta⁸.

- Yhdistetyt ja anonymisoidut tiedot (10 artiklan 6 b kohta)

Tässä kohdassa säädetään, että vähintään ”yhdistetyt ja anonymisoidut tiedot, jotka ovat unionin ja kansallisten tietosuojavaatimusten mukaisia, on pyynnöstä asetettava saataville tilasto- ja tutkimustarkoituksiin ja rakennuksen omistajalle”. Säännöksessä ei edellytetä nykyisten tietokantojen muuttamista, vaan sitä, että lainsäädäntökehyksellä mahdollistetaan tietojen saataville asettaminen.

---

⁸ https://ec.europa.eu/energy/content/buildings-eps-registered_en

- Lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien tarkastus (14 ja 15 artikla)

Lämmitys-, ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien alkuvaiheen ja jatkuvan toiminnan varmistamiseksi tarkastusmenetelmät olisi suunniteltava sellaisiksi, että niiden tulokset olisivat mahdollisimman hyvät. EPBD-direktiivin 14 ja 15 artiklassa laajennetaan niiden rakennuksen teknisten järjestelmien joukkoa, joihin sovelletaan pakollisia säännöllisiä tarkastuksia tai vaihtoehtoisia toimenpiteitä. Lisäksi kyseisissä artikloissa säädetään automaatioon ja ohjaukseen tai sähköiseen seurantaan perustuvista vaihtoehdoista tarkastuksille sekä asetetaan tiettyjen muiden kuin asuinrakennusten automaatio- ja ohjausjärjestelmiä koskevat uudet vaatimukset. On ilmennyt, että rakennusten automaatio ja rakennusten teknisten järjestelmien sähköinen seuranta ovat tehokkaita tarkastusten korvaajia. EPBD-direktiivin 14 artiklan 4 kohdan ja 15 artiklan 4 kohdan vaatimusten täytäntöönpanolla varmistetaan, että muihin kuin asuinrakennuksiin asennetaan rakennusten automaatio- ja ohjausjärjestelmät, kun lämmityksen tai ilmastoinnin nimellisteho ylittää tietyn kynnyksen ja kun tämä on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.

- Tiedottaminen rakennusten omistajille tai vuokralaisille (20 artikla)

Direktiivin 20 artiklaa muutettiin, jotta voitiin selventää jäsenvaltioiden velvoitetta antaa vuokralaisille ja omistajille tietoja. Luettelo tapauksista sisältää nyt velvoitteen antaa tietoa fossiilisen polttoaineen kattiloiden korvaamisesta kestävämmillä vaihtoehdoilla. Direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden ”on annettava tietoja saatavilla olevien avoimien neuvontavälineiden, kuten peruskorjausneuvonnan ja keskitettyjen asiointipisteiden, avulla”.

Pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden yleisarviointi

- Komission alustavan arvion mukaan rahoituksen saatavuuden helpottamista, teknistä tukea, keskitettyjen asiointipisteiden kaltaisia neuvontavälineitä, energiaköyhyiden torjuntaa ja tiedottamisen parantamista tuetaan laajalti.
- Tähän mennessä toimitettujen pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden välillä on kuitenkin eroja EPBD-direktiivissä vaadittujen osatekijöiden kattavuudessa ja peruskorjattavien kohteiden ja peruskorjaustavoitteiden päämäärien ja määrärahojen tavoitetasossa.
- Kattavuuden osalta ja muodolliselta kannalta katsoen pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa on yleisesti ottaen noudatettu EPBD-direktiivin vaatimuksia ja toimitettu 2 a artiklan mukaisesti vaaditut tiedot.
- Strategioiden tavoitetason osalta jäsenvaltiot ovat sitoutuneet erityyppisiin ohjeellisiin välitavoitteisiin vuosille 2030, 2040 ja 2050 ja erilaisiin politiikkatoimiin ja määrärahoihin.
- Strategioihin sisältyy tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 90 prosentilla, mikä vastaa EPBD-direktiivin 2 a artiklan oikeudellista vaatimusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on asetettava pitkän aikavälin tavoite vähentää vuoteen 2050 mennessä unionin kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoden 1990 tasoon verrattuna.
- Mitä tavoitteen soveltamiseksi käytettävään menetelmään tulee, vaikuttaa siltä, että useimmissa strategioissa painotetaan enemmän energiahuoltojärjestelmien muuttamista hiilivapaiksi ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä kuin rakennusten

energiatehokkuuden aktiivista parantamista ja kokonaisenergiankulutuksen vähentämistä alalla.

- Myös strategioiden yksityiskohtaisuus vaihtelee. Yhteinen tutkimuskeskus tarkastaa parhaillaan perusteellisesti strategioiden kattavuutta. Tarkastuksen tulokset ja komission arviointi julkistetaan, kun kaikki strategiat on toimitettu.
- Lisäksi jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat luonteeltaan erilaisia, minkä vuoksi on vaikeaa vertailla tarkkaan erilaisten kansallisten strategioiden vaikutusta. Erityisesti ongelmana on se, ettei kaikissa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa anneta tietoja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä, minkä vuoksi on vaikea arvioida strategioiden tavoitetasoa ilmastonmuutoksen hillitsemisen kannalta. Lisäksi eri jäsenvaltioiden peruskorjauskustannuksissa on huomattavia eroja, joiden perustelu ei ole aina helppoa.
- Sitoumusten ja rahoituksen yleisen johdonmukaisuuden osalta voidaan todeta, että strategioissa ei myöskään anneta niin yksityiskohtaisia tietoja koko vuoteen 2050 ulottuvalta ajanjaksolta, että voitaisiin arvioida, ovatko tukipolitiikat ja rahoitusjärjestelyt asianmukaisia tavoitteiden saavuttamisen kannalta.
- Monet jäsenvaltiot toimittivat pitkän aikavälin peruskorjausstrategiansa myöhässä, mikä johtui osittain covid-19-kriisistä ja jäsenvaltioiden tarpeesta toimittaa myös elpymis- ja palautumistukivälineen yhteydessä laadittavat kansalliset suunnitelmat, joihin sisältyi vahva rakennusten peruskorjausta koskeva osa. Kaksi jäsenvaltiota (Puola ja Malta) ei ollut vielä toimittanut pitkän aikavälin peruskorjausstrategioitaan 21. kesäkuuta 2021 mennessä.
- Pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden toimittaminen varhaisessa vaiheessa oli osoitus joidenkin jäsenvaltioiden valmiudesta alkaa panna peruskorjausstrategiaansa täytäntöön ripeästi ja globaalista tilanteesta riippumatta.
- Havainnoista ilmenee paitsi viime kuukausien olosuhteet myös vuodesta 2014 lähtien ollut vahva suuntaus toimittaa strategia myöhässä ja toimittaa strategia, joka ei ole täydellinen tai vaatimustenmukainen. Vaikuttaa siltä, että jotkin jäsenvaltiot pitävät pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden laatimista velvollisuutena sen sijaan, että sen katsottaisiin olevan todellinen kansallisen tason strateginen väline, jolla edistetään erittäin energiatehokkaiden, hiilivapaiden ja terveellisten rakennusten mahdollistamien taloudellisten ja sosiaalisten hyötyjen aikaansaamista. Prosessi on kuitenkin paljon tärkeämpi nykyään kuin aiemmin, koska komission olisi voitava hyödyntää pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita sen määrittämiseksi, voidaanko kansallisen tason toimintapolitiikkojen avulla saavuttaa EU:n yleiset tavoitteet ja mitä EU:n uuden lainsäädännön on näin ollen katettava.
- Eri jäsenvaltioiden suunnitelmien vertailukelpoisuutta on heikentänyt merkittävästi se, että jäsenvaltiot ovat voineet toimittaa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita koko vuoden 2020 ajan ja etteivät kaikki ole vielä toimittaneet niitä (ks. edellä). Myöhään toimitetuissa strategioissa voitiin ottaa huomioon covid-19-kriisi ja EU:n tuoreimmat toimintapoliittiset aloitteet, kuten rakennusten perusparannusaloite koskeva aloite.
- Tämän lisäksi pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden tavoitteet (joista säädetään EPBD-direktiivin 2 a artiklassa) eivät nyt ole yhdenmukaisia vuodeksi 2030 asetetun tiukemman ilmastotavoitteen eivätkä vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa. Tämän vuoksi on vaara, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden yhteydessä suunnitellut toimintapolitiikat ja toimenpiteet eivät todennäköisesti nopeuta merkittävästi peruskorjausastetta ja paranna peruskorjauksen perusteellisuutta, mikä

olisi tarpeen. (Nykyisen peruskorjausasteen olisi kaksinkertaistettava, sillä lokakuussa 2020 julkistetussa rakennusten perusparannusaaltoa koskevassa strategiassa asetetaan tavoitteeksi nostaa seuraavan vuosikymmenen aikana perusparannusastetta EU:ssa 1 prosentista 2 prosenttiin ja edistää pitkälle meneviä perusparannuksia.)

- Komission olisi seurattava tarkasti, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat ovat rakennusten perusparannusaaltoa koskevan strategian ja uusien tavoitteiden mukaisia. Komission olisi arvioitava kaikkien jäsenvaltioiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita paitsi EPBD-direktiivin 2 a artiklan säännösten perusteella myös niiden saattamiseksi yhteensopiviksi vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa (tämä merkitsee tiukempaa hiilestä irtautumista koskevaa tavoitetta ja enemmän huomiota energian kysynnän vähentämiseen rakennusosalalla). Lisäksi komission olisi ohjattava jäsenvaltioita asianmukaisesti niiden laatiessa seuraavaa ajan tasalle saatettua versiota pitkän aikavälin peruskorjausstrategiasta, jotka on määrä toimittaa viimeistään vuonna 2024.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

rakennusten energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpanosta (2021/2077(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 194 artiklan,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2020 antamansa päätöslauselman EU:n rakennuskannan energiatehokkuuspotentiaalin maksimoinnista¹,
- ottaa huomioon 21. tammikuuta 2021 antamansa päätöslauselman mahdollisuudesta kunnolliseen ja kohtuuhintaiseen asumiseen kaikille²,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman energiapuhtausstrategian integrointia koskevasta EU:n strategiasta³,
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2021 antamansa päätöslauselman Euroopan vetystrategiasta⁴,
- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 19. toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU⁵ (rakennusten energiatehokkuusdirektiivi – EPBD-direktiivi),
- ottaa huomioon energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU⁶ (energiatehokkuusdirektiivi),
- ottaa huomioon vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta 22. lokakuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU⁷ ja sen suunnitellun uudelleentarkastelun,
- ottaa huomioon hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille 17. huhtikuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/631⁸ ja 14. heinäkuuta 2021 annetun komission ehdotuksen asetuksen (EU) 2019/631 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse edellä mainittujen normien kiristämisestä unionin kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden mukaisesti (COM(2021)0556),

---

¹ EUVL C 385, 22.9.2021, s. 68.

² EUVL C 456, 10.11.2021, s. 145.

³ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0240.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0241.

⁵ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.

⁶ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁷ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

⁸ EUVL L 111, 25.4.2019, s. 13.

- ottaa huomioon puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119⁹ (eurooppalainen ilmastolaki),
  - ottaa huomioon 8. toukokuuta 2019 annetun komission suosituksen (EU) 2019/786 rakennusten peruskorjauksista¹⁰,
  - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2019 annetun komission suosituksen (EU) 2019/1019 rakennusten nykyaikaistamisesta¹¹,
  - ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640) ja 15. tammikuuta 2020 antamansa sitä koskevan päätöslauselman¹²,
  - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” (COM(2020)0098),
  - ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan rakennusten perusparannusaalto – ympäristöystävällisempiä rakennuksia, lisää työpaikkoja ja parempaa elämänlaatua” (COM(2020)0662),
  - ottaa huomioon 9. joulukuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kestävän ja älykkään liikkuvuuden strategia – Euroopan liikenne tulevaisuuden raiteelle” (COM(2020)0789),
  - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Kestävään talouteen siirtymisen rahoitusstrategia” (COM(2021)0390),
  - ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Preliminary analysis of the long-term renovation strategies of 13 Member States” (SWD(2021)0069),
  - ottaa huomioon hiljattain julkaistun 55-valmiuspaketin,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
  - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon,
  - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön (A9-0321/2021),
- A. ottaa huomioon, että rakennukset tuottavat 36 prosenttia kaikista kasvihuonekaasupäästöistä ja että rakennusten peruskorjausala on eräs keskeisistä aloista kasvihuonekaasujen vähentämisen ja unionin ilmastoneutraaliutta ja

⁹ EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1.

¹⁰ EUVL L 127, 16.5.2019, s. 34.

¹¹ EUVL L 165, 21.6.2019, s. 70.

¹² EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

energiatehokkuutta koskevien tavoitteiden sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisen kannalta;

- B. ottaa huomioon, että olemassa olevien 210 miljoonan rakennuksen pitkälle menevät ja vaihteittaiset pitkälle menevät perusparannukset ovat olennaisen tärkeitä kaikkien vakuuttavien strategioiden kannalta, sillä kyseisten rakennusten energiatehokkuus on huonoin ja jopa 110 miljoonaa rakennusta on mahdollisesti peruskorjauksen tarpeessa¹³;
- C. ottaa huomioon, että 6 prosenttia EU:n kotitalouksista ei kyennyt maksamaan sähkö-, kaasun- ja vesilaskujaan vuonna 2019; ottaa huomioon, että rakennusten energiatehokkuudella voi olla myönteinen vaikutus energiaköyhyyden torjuntaan;
- D. ottaa huomioon, että rakennusten peruskorjausaste on tällä hetkellä erittäin matala, noin 1 prosentti vuodessa, ja pitkälle menevien perusparannusten toteutusaste 0,2 prosenttia vuodessa; ottaa huomioon, että peruskorjausohjelmat eivät aina kata energiatehokkuuden parantamista eivätkä uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämistä;
- E. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklan 18 alakohdan mukaan energiatehokkuus etusijalle -periaate on EU:n energiapolitiikan ohjaava periaate, jolla tehostetaan energian kysyntää ja tarjontaa erityisesti kustannustehokkaiden energian loppukäyttöä koskevien säästöjen, kysyntäjoustoa koskevien aloitteiden sekä energian tehokkaamman muuntamisen, siirtämisen ja jakelun avulla;
- F. ottaa huomioon, että komission arvion mukaan pelkästään lämmityksen ja kuuman veden osuus kaikesta energian loppukulutuksesta on 79 prosenttia (192,5 Mtoe) EU:n kotitalouksissa¹⁴;
- G. ottaa huomioon, että kun EPBD-direktiiviä viimeksi tarkistettiin vuonna 2018 direktiivillä (EU) 2018/844¹⁵, pyrittiin nopeuttamaan peruskorjaustoimia siten, että nykyiset rakennukset saataisiin peruskorjattua vuoteen 2050 mennessä, tukemaan kaikkien rakennusten nykyaikaistamista älykkäällä teknologialla ja selvemällä yhteydellä puhtaaseen liikkuvuuteen sekä luomaan vakaa ympäristö investointipäätöksille ja antamaan kuluttajille ja yrityksille mahdollisuus tehdä entistä paremmin tietoon perustuvia valintoja energian ja rahan säästämiseksi;
- H. ottaa huomioon, että EPBD-direktiivin viimeisimmän tarkistamisen jälkeen EU on hyväksynyt tavoitteen saavuttaa ilmastoneutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä;
- I. ottaa huomioon, että EPBD-direktiivissä säädetään jäsenvaltioiden velvoitteesta hyväksyä pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita, mutta siinä ei kuitenkaan velvoiteta niitä varsinaisiin peruskorjauksiin tai anneta toteuttamisohjeita eikä tarjota niille selkeitä keinoja tarkastaa strategioitaan vertaamalla niitä tulosten perusteella;

---

¹³ Euroopan parlamentin sisäasioiden pääosasto, talous-, tiede- ja elämänlaatuasioiden politiikkayksikkö: ”Boosting Building Renovation: What Potential and Value for Europe?”, lokakuu 2016.

¹⁴ Tutkimus ”Mapping and analyses of the current and future (2020-2030) heating/cooling fuel deployment (fossil/renewables)”, maaliskuu 2017.

¹⁵ EUVL L 156, 19.6.2018, s. 75.

- J. katsoo, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioilla olisi tuettava asianmukaisesti sosiaalisen asuntotuotannon asuntojen energiatehokkuutta;
- K. ottaa huomioon, että tarkistettuun EPBD-direktiivin sisällytettyjä rakennusten automaatio- ja ohjausjärjestelmiä koskevia toimenpiteitä ei ole vielä saatettu täysin osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa; katsoo, että täytäntöönpano lisäisi varmuutta sijoittajien ja ammattilaisten kannalta;
- L. ottaa huomioon, että energiatehokkuusdirektiivissä edellytetään, että jäsenvaltiot suorittavat kattavia arviointeja tehokkaasta ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvasta lämmityksestä ja jäähdytyksestä, jotta voidaan tunnistaa rakennusalan lämmitys- ja jäähdytysratkaisujen potentiaalia ja ehdottaa toimia energiatehokkuuteen ja uusiutuviin energialähteisiin liittyvän potentiaalın hyödyntämiseksi;
- M. ottaa huomioon, että uusi eurooppalainen Bauhaus -aloitteella pyritään poistamaan raja suunnittelun ja toimintojen, kestävän asumisen, resurssien älykkään käytön sekä innovatiivisten ja osallistavien ratkaisujen väliltä;
- N. katsoo, että riittävä rahoitus on olennaisen tärkeää rakennusten perusparannusaallon käynnistämiseksi; ottaa huomioon, että peruskorjaus on elpymis- ja palautumistukivälineen investointien ja uudistusten lippulaiva-ala;
- O. ottaa huomioon, että sähköajoneuvot ovat tärkeä osa EU:n puhtaaseen energiaan siirtymistä, joka perustuu energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin, uusiutuvaan energiaan, vaihtoehtoisin polttoaineisiin ja energijoustopon hallintaa koskeviin innovatiivisiin ratkaisuihin, ja että niitä tarvitaan, jotta voidaan saavuttaa ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskeva tavoite;
- P. ottaa huomioon, että EPBD-direktiivillä täydennetään vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annettua direktiiviä 2014/94/EU säätämällä oikeusperusta latauspisteiden käyttöönotolle asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa; ottaa huomioon, että EPBD-direktiivillä on EU:n tasolla keskeinen rooli älykkään yksityisen latauksen tukemisessa, sillä ajoneuvoja ladataan todennäköisesti eniten yksityistiloissa ja muussa kuin asuinkäytössä olevissa julkisissa tiloissa;
- Q. ottaa huomioon, että sähköajoneuvojen yksityisillä latauspisteillä on usein erilaiset sovellukset ja tekniset vaatimukset kuin julkisilla latauspisteillä, koska niihin toimitetaan vähemmän virtaa ja latausajat ovat niissä pitemmät, mutta ne ovat kuitenkin edelleen suurelta osin kaikkein edullisin lataustapa;
- R. katsoo, että EPBD-direktiivissä olisi otettava huomioon rakennusten pysäköintitiloihin asennettavien latauspisteiden vähimmäismäärää koskevat vaatimukset säätämällä, että sähköautojen latausta varten on tehtävä asianmukainen esikaapelointi; ottaa huomioon, että vuodesta 2025 alkaen jäsenvaltioiden on määritettävä asiaankuuluvien kansallisten, alueellisten ja paikallisten edellytysten mukaisesti vähimmäisvaatimus sille, kuinka monta latauspistettä on oltava kaikissa julkisissa ja yksityisissä muissa kuin asuinrakennuksissa, joissa on yli 20 pysäköintipaikkaa;

Huomioita

1. korostaa, että EPBD-direktiivin 2 a artiklan säännöksiä on vahvistettava ja pantava tehokkaasti täytäntöön sen varmistamiseksi, että rakennusala edistää menestyksekkäästi kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä vähintään 55 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja EU:n vuodelle 2050 asettaman ilmastonutraaliustavoitteen saavuttamista; katsoo, että tämän vuoksi EPBD-direktiivin tärkeimpiä tavoitteita ja välitavoitteita ja indikaattoreita on myös mukautettava, sillä pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat eivät ole nykyisin tasolla, jota EPBD-direktiivin tavoitteiden saavuttaminen edellyttäisi;
2. korostaa, että EPBD-direktiivillä ja pitkän aikavälin peruskorjausstrategioilla olisi edistettävä Euroopan rakennuskannan peruskorjauksen laajuuden, nopeuden, perusteellisuuden ja laadun lisäämistä uusien innovatiivisten politiikkatoimien avulla, kuten rakennusten perusparannusaalto -aloitteessa ehdotetaan;
3. pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot toimittivat pitkän aikavälin peruskorjausstrategiansa myöhässä ja että yksi jäsenvaltio ei ole vielä toimittanut ollenkaan omaa strategiaansa; toteaa, että tämän vuoksi jäsenvaltioiden suunnitelmien vertailu on vaikeaa; korostaa, että oli myönteistä, että myöhään toimitetuissa suunnitelmissa pystyttiin viittaamaan covid-19-kriisin seurauksena hyväksytyihin kansallisiin elpymissuunnitelmiin ja EU:n tuoreimpiin toimintapoliittisiin aloitteisiin, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan ja rakennusten perusparannusaaltoon; toteaa kuitenkin, että tämä johti eroihin niihin jäsenvaltioihin nähden, jotka toimittivat pitkän aikavälin peruskorjausstrategiansa ennen pandemiaa liittyviä elpymissuunnitelmiaan;
4. muistuttaa, että on tärkeää osoittaa Next Generation EU -elpymisvälineestä riittävästi varoja rakennusten peruskorjausta ja energiatehokkuuden parantamista varten; katsoo, että rakennusten peruskorjausten kytkeminen elpymisvaroihin tarjoaa jäsenvaltioille taloudellisia mahdollisuuksia ja keinoja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi;
5. toteaa, että toimitetuissa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa on yleisesti ottaen noudatettu laajalti EPBD-direktiivin 2 a artiklan vaatimuksia ja toimitettu kyseisen artiklan mukaisesti vaaditut tiedot; pitää kuitenkin valitettavana, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden tavoitetaso ja niissä toimitettujen tietojen yksityiskohtaisuus vaihtelevat; pitää valitettavana, että useat jäsenvaltiot eivät ole asettaneet selkeitä välitavoitteita vuosille 2030, 2040 ja 2050 2 a artiklan vaatimusten mukaisesti; pitää lisäksi valitettavana, että kaikissa pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa ei anneta tietoja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä, minkä vuoksi on vaikea arvioida strategioiden tavoitetasoa ilmastonmuutoksen hillitsemisen kannalta; katsoo, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioilla olisi pyrittävä luomaan selkeitä toimenpiteitä ja seurantavälineitä vuotuisen peruskorjausasteen kolminkertaistamiseksi ja että tässä yhteydessä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden erilaiset lähtötilanteet ja rakennuskannat;
6. toteaa, että useimmat jäsenvaltiot keskittyivät laajalti ennemminkin energiahuoltojärjestelmien muuttamiseen hiilivapaiksi ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen kuin sellaisten kohdennettujen toimenpiteiden ja toimien aktiiviseen kehittämiseen, joilla pyritään parantamaan rakennusten energiatehokkuutta soveltamalla energiatehokkuus etusijalle -periaatetta ja siten vähentämään kokonaisenergiankulutusta

tällä alalla osana energiaa koskevaa yhdenmukaisen järjestelmien lähestymistapaa; korostaa, että energiatehokkuus ja uusiutuvan energian käyttö olisi maksimoitava koko energian arvoketjussa, myös sähkön, lämmön ja kaasun osalta, eikä pelkästään yksittäisten rakennusten tasolla;

7. kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti, ovatko pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden tavoitteet yhdenmukaisia rakennusten perusparannusaallon, energiatehokkuusdirektiivissä ja uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä¹⁶ edellytettyjen lämmitystä ja jäähdytystä koskevien kattavien arviointien ja niiden uusien ilmastoa ja energiaa koskevien tavoitteiden kanssa, joita kullakin jäsenvaltiolla on niiden rakennuskannan mukaisesti;
8. kehottaa jäsenvaltioita edistämään peruskorjauksia, joilla edistetään uusiutuviin energialähteisiin perustuvan energiajärjestelmän integrointia rakennuksiin, kuten sähköajoneuvojen latausinfrastruktuurin asentamista, lämmön varaamista ja älykkäisiin verkkoihin liittämistä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään parhaiden käytäntöjen jakamista;
9. katsoo, että kansalaisten osallistuminen vihreään siirtymään ja rakennusten peruskorjaukseen on keskeistä niiden onnistumisen kannalta; korostaa, että asiantuntijoiden ottaminen mukaan ja julkisen asiantuntemuksen hyödyntäminen voivat auttaa parantamaan täytäntöönpanoa; kehottaa jäsenvaltioita takaamaan riittävän avoimuuden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita koskevan julkisen kuulemisen kaikissa vaiheissa ja varmistamaan, että prosessi on osallistava edistämällä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien osallistumista EPBD-direktiivin erityisvaatimusten mukaisesti;
10. pitää valitettavana, että EU:ssa ei saavutettu vuodelle 2020 asetettua energiatehokkuustavoitetta; korostaa, että kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissa ilmoitetuissa kansallisissa panoksissa on panosten yhteisvaje, minkä vuoksi energiatehokkuustavoitetta ei voida saavuttaa vuonna 2030, ja että jäsenvaltioiden on tehostettava tämän vuoksi toimiaan merkittävästi;
11. toteaa, että rakentaminen on monimutkaista toimintaa, joka edellyttää monien ammattilaisten ja käsityöläisten tarkkaa koordinoitua ja perustuu monenlaisten rakennustekniikoiden ja -materiaalien käyttöön; katsoo, että EPBD-direktiivin tarkistamisen yhteydessä on otettava huomioon sen ja muiden kestävästä rakentamisesta koskevien toimenpiteiden ja materiaalineutraaliuden keskinäiset vaikutukset, jotta Euroopan rakennukset saadaan saatettua tehokkaasti hiilivapaiksi;
12. korostaa materiaalin käytön ja resurssien kulutuksen kestävyysmerkitystä rakennuksen koko elinkaaren aikana aina materiaalin hankkimisesta, rakentamisesta ja käytöstä käytön lopettamiseen ja purkamiseen sekä kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön saakka, mukaan lukien uusiutuvien ja kestävien luonnonmateriaalien merkitys; korostaa lisäksi, että rakennussuunnittelussa olisi otettava huomioon kiertotalouden hyödyntäminen rakennusprosessin eri vaiheissa;
13. kannattaa kestävien, innovatiivisten ja myrkyttömiä rakennusmateriaalien käyttöä ja korostaa, että on tärkeää vahvistaa rakennusmateriaalien kierrättämistä panemalla

---

¹⁶ EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82.

täytäntöön tai luomalla kiertotalouden merkintäjärjestelmä, joka perustuu ympäristönormeihin ja tiettyjä materiaaleja koskeviin erityiskriteereihin; toteaa, että kestäviä materiaaleja ja kestäviä prosesseja on tutkittava lisää; korostaa, että puupohjaisilla materiaaleilla voi olla merkitystä fossiilipohjaisten vaihtoehtojen korvaamisessa rakennusten rakentamisessa, ja painottaa niiden potentiaalia sitoa hiiltä pitkällä aikavälillä;

14. toteaa, että vaikka pitkälle menevistä perusparannuksista on hyötyä rakennusten energiatehokkuuden kokonaisvaltaiselle muutokselle, vaiheittaisten ja pitkälle menevien vaiheittaisten perusparannusten avulla voidaan toteuttaa vähemmän häiritseviä ja kustannustehokkaampia korjaustoimenpiteitä mukauttamalla ne määritettyihin ”kynnyspisteisiin”; toteaa, että tällaisia tilaisuuksia syntyy joko käytännön mahdollisuuksien, henkilökohtaisten tilanteiden, omistajanvaihdoksen tai vuokra-asuntojen vuokralaisen vaihtumisen seurauksena; kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan, miten ”kynnyspisteitä” voitaisiin käyttää peruskorjauksiin kannustamiseksi; panee merkille, että yksivaiheiset ja vaiheittaiset perusparannukset eivät kilpaile keskenään, vaan ne ovat molemmat sopivia ratkaisuja tilanteesta riippuen; katsoo, että vaiheittaiset ja pitkälle menevät vaiheittaiset perusparannukset on toteutettava pitkälle meneviä perusparannuksia koskevien normien mukaisesti, jotta voidaan välttää lukkiutumisasiikutukset varmistamalla rakennusten peruskorjauksia koskeva etenemissuunnitelma;
15. toteaa, että EPBD-direktiivissä säädetty lähes nollaenergiarakennuksen nykyinen määritelmä on laadullinen ja sallii jäsenvaltioille laajan harkintavallan sitä koskevien normien asettamisessa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön pitkälle menevää perusparannusta koskevan normin energian säästämiseksi ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä esittämään lähes nollaenergiarakennusten yhdenmukaistetun määritelmän;
16. katsoo, että peruskorjauksissa ja uusia rakennuksia koskevissa normeissa olisi otettava huomioon paloturvallisuus ja voimakkaaseen seismisyyteen liittyvät riskit, jotka vaikuttavat rakennusten energiatehokkuuteen ja elinkaareen, ja niihin olisi sisällytettävä tiukat terveystandardit; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään sähköasennusten tarkastusjärjestelmän, koska 30 prosenttia kotitalouksien tulipaloista ja 50 prosenttia kotitalouksien palo-onnettomuuksista saa alkunsa sähkölaitteista¹⁷; katsoo, että Euroopan rakennuskannan peruskorjauksiin olisi sisällytettävä sähköturvallisuustarkastukset ja sähköturvallisuuden parantaminen ja niissä olisi varmistettava riittävä savunpoisto tulipalon sattuessa; korostaa, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden olisi myös edistettävä rakennuskannan staattista ja rakenteellista vahvistamista;
17. toteaa jälleen, että on otettava huomioon asbestia sisältävien tuotteiden esiintyminen rakennuksissa ja että nämä tuotteet on poistettava ja rakennukset on suojattava siten, ettei asbestia pääse ympäristöön rakennusten energiatehokkuuden parantamisen yhteydessä¹⁸;

---

¹⁷ Forum for European Electrical Domestic Safety (FEEDS), ”In the news: the European Parliament calls on Member States to develop an electrical inspection regime”.

¹⁸ Euroopan parlamentin päätöslauselma, 20. lokakuuta 2021, suosituksista komissiolle työntekijöiden suojelemisesta asbestilta, hyväksytyt tekstit P9_TA(2021)0427.

18. pitää valitettavana, että vaikka määräaika EPBD-direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä umpeutui 10. maaliskuuta 2020, jotkin jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet tätä lainsäädäntöä täysimääräisesti täytäntöön;
19. muistuttaa, että on tärkeää ottaa käyttöön asianmukaisia kannustimia rakennusten peruskorjausten edistämiseksi sekä taloudellisia toimenpiteitä, joiden edellytyksenä on energiatehokkuuden parantaminen ja energiansäästö, EPBD-direktiivin 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti, jotta voidaan taata peruskorjausten kohtuuhintaisuus;
20. korostaa energiatehokkuutta ja -kustannuksia koskevien selkeiden ja tarkkojen tietojen merkitystä mahdollisille ostajille ja vuokralaisille; toteaa, että jäsenvaltioiden energiatehokkuustodistuksia on parannettava ja yhdenmukaistettava enemmän, jotta niitä on helpompi vertailla, niiden laatu parantuu ja ne ovat luotettavampia, ja että samalla on otettava huomioon jäsenvaltioiden erilaiset lähtötilanteet ja rakennuskannat; katsoo tämän vuoksi, että energiatehokkuustodistusten saatavuutta olisi parannettava, niiden olisi oltava helppolukuisempia, niissä olisi esitettävä käytännön tietoja todellisesta energiatehokkuudesta ja erityisesti rakennuksen todellisesta hiilijalanjäljestä, niiden olisi oltava digitalisoituja ja niihin olisi sisällytettävä tietoja paikallisilta markkinoilta EU:n tasolle sekä tietoja sisätilojen ympäristön laatua koskevista parametreista, kuten lämpöviihtyvyydestä; korostaa, että energiatehokkuustodistuksia voitaisiin näin ollen käyttää valinnaisissa kysyntäjoustopalveluissa sääntelytoimenpiteiden, rahoitusohjelmien ja yhdenmukaisen peruskorjaustoimien perustana;
21. korostaa todellisen energiatehokkuuden ja energiatehokkuustodistuksen avulla lasketun tehokkuuden välistä kuilua, joka aiheuttaa hämmennystä energiatehokkuustodistusten käyttäjille; korostaa tarvetta sisällyttää rakennusten peruskorjauspassi, digitaalinen rakennuspäiväkirja ja älyratkaisuvaihtoehtoja koskeva indikaattori energiatehokkuustodistuskehitykseen, jotta voidaan välttää välineiden moninkertaistuminen ja lisätä selkeyttä kuluttajien kannalta; katsoo, että tämä helpottaa peruskorjausta, lisää sen perusteellisuutta, varmistaa eri toimenpiteiden välisen koordinoinnin ajan kuluessa ja auttaa hyödyntämään moninaisia etuja;
22. muistuttaa, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioihin olisi sisällytettävä peruskorjausten laajemmat hyödyt, kuten terveyteen, turvallisuuteen, lämpöviihtyvyyteen ja sisäilman laatuun liittyvät hyödyt; panee merkille, että komission tutkimuksen¹⁹ mukaan terveys oli yksityisten asunnonomistajien ensisijainen kannustin rakennusten energiakorjausten yhteydessä ja että kodin laadun, energiaköyhyyden ja terveyden välillä on selvä yhteys; katsoo, että sisäilman laatu olisi otettava huomioon, kun jäsenvaltiot edistävät rakennusten peruskorjausta esimerkiksi julkisten kannustinjärjestelmien, tiedotuskampanjoiden ja muiden aloitteiden avulla; kannustaa jäsenvaltioita parantamaan sisätilojen ympäristön laadun parametreja koskevien tietojen keruuta, jotta voidaan kehittää sisätilojen ympäristön laatua koskevia vähimmäisvaatimuksia;
23. korostaa, että olemassa olevan rakennuskannan pitkälle menevää ja vaiheittaista pitkälle menevää perusparannusta koskevat kunnianhimoiset tavoitteet voisivat luoda jopa

---

¹⁹ Comprehensive study of building energy renovation activities and the uptake of nearly zero-energy buildings in the EU, marraskuu 2019.

2 miljoonaa työpaikkaa²⁰, jotka olisivat pääosin paikallisia ja joiden tehtäviä ei voitaisi ulkoistaa, erityisesti pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, ja tarjota puhdasta ja kohtuuhintaista energiaa kuluttajille ja parantaa asukkaiden elinoloja;

24. muistuttaa, että julkisten rakennusten on toimittava esimerkkinä peruskorjausasteissa ja hiilestä irtautumisen, energiatehokkuuden ja kustannustehokkuuden saavuttamisessa ja autettava siten lisäämään tietoisuutta ja hyväksyntää suuren yleisön keskuudessa;
25. kehottaa jälleen edistämään EU:n osaamisaloitetta, myös sukupuolineutraaliuteen kannustavia näkökohtia, ja kansallisia toimia, jotta asentajien, arkkitehtien tai urakoitsijoiden kaltaisilla välikäsillä on mahdollisuus neuvoa, määrätä tai asentaa ratkaisuja, myös digitaalisia ratkaisuja, jotka ovat tarpeen energiatehokkuusohjelmien ja vähähiiliseen rakennuskantaan siirtymisen kannalta, sekä keskittymään kaikkien rakennusalan toimijoiden täydennyskoulutukseen ja uudelleen koulutukseen; katsoo, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisten pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden ja rakennus- ja energiatehokkuusalan osaamista ja koulutusta edistävien asianmukaisten aloitteiden välillä on selkeä yhteys;
26. uskoo, että kustannustehokkuuden ja kustannusneutraaliuden periaatteet, joiden mukaan vuokrankorotuksia tasapainotetaan energiansäästöillä, pienentävät loppukuluttajien energialaskuja; kannustaa jäsenvaltioita sisällyttämään järjestelmällisesti pitkän aikavälin peruskorjausstrategioihinsa toimenpiteitä ja toimia, joilla torjutaan energiaköyhyyttä, joiden kohteena ovat kansallisen rakennuskannan energiatehokkuudeltaan heikoimmat rakennukset ja joilla torjutaan markkinoiden vääristymiä ja asuntojen hankintaa keinottelutarkoituksessa, mikä johtaa korkeampiin vuokriin, jotka vaikuttavat suhteettoman voimakkaasti matalatuloisiin vuokralaisiin; muistuttaa, että energiamarkkinoiden vaihtelusta johtuvaa, heikoimmassa asemassa oleville kuluttajille aiheutuvaa taakkaa voidaan vähentää merkittävästi parantamalla rakennusten energiatehokkuutta; korostaa tarvetta varmistaa näille kuluttajille joustava rahoitustuki ja -menetelmät, jotta voidaan auttaa energiaköyhyyden torjumista; toteaa kuitenkin, että olisi harkittava kannustimia tiettyjen kohderyhmien ja alojen peruskorjauskustannusten alentamiseksi;
27. korostaa, että EPBD-direktiivillä olisi varmistettava, että peruskorjaus antaa asunnonomistajien ja rakennusten omistajien sijoituksille tuottoa parantamalla todella ja mitattavissa olevalla tavalla rakennusten energiatehokkuutta; painottaa, että lähestymistapa, joka perustuu peruskorjauksen ansiosta aikaansaatuun mitattuun energiansäästöön, alentaa nykyisten rakennusten energiatehokkuusremonttien kustannuksia ja parantaa niiden perusteellisuutta, laatua ja laajuutta; pyytää komissiota tutkimaan, onko EPBD-direktiivin tarkistamisen yhteydessä tarkistettava 2 artiklan 14 alakohdassa määritettyä kustannusoptimaalia tasoa;
28. pitää myönteisenä keskitettyjen asiointipisteiden kohtalaista menestystä ja korostaa niiden olennaisen tärkeää roolia markkinatoimijoiden, kuten kansalaisten, viranomaisten ja hankkeiden toteuttajien, ja mahdollisten hankkeiden ja erityisesti pienimuotoisempien hankkeiden yhdistämisessä; toteaa, ettei ole yhteisymmärrystä siitä, mitä keskitetyllä asiointipisteellä tarkoitetaan, koska nykyisten mallien rakenne, hallinta ja annettavan avun tyyppi ovat erilaisia eri puolilla EU:ta; muistuttaa, että on tärkeää lisätä tietoisuutta

---

²⁰ Komission tiedonanto ”Euroopan h-hetki: korjaamalla ja kehittämällä parempaa seuraavalle sukupolvelle” (COM(2020)0456).

keskitetyistä asiointipisteistä, myös paikallis- ja aluetasolla; korostaa, että keskitetyillä asiointipisteillä voi olla merkittävä rooli pitkiin ja hankaliin lupamenettelyihin puuttumisessa sekä rakennusten peruskorjaukseen tarkoitetun rahoituksen saatavuuden edistämiseksi ja että ne voivat auttaa ehtoja koskevien tietojen levittämisessä; katsoo, että keskitettyjen asiointipisteiden olisi neuvottava ja tuettava sekä omakotitaloja että moniasuntoisia rakennuksia koskevissa kysymyksissä ja tarjottava tukea valtuutetuille asentajille;

29. palauttaa mieliin, että EPBD-direktiivin 19 artiklassa säädetään uudelleentarkastelusta, johon kuuluu muun muassa viimeistään vuonna 2026 toteutettava jälkiarviointi; korostaa, että tämän ansioista pitäisi olla mahdollista hyödyntää EPBD-direktiivin täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia ja arvioida sen soveltamisen edistymistä unionissa;

Suositukses

30. korostaa, että EPBD-direktiivi on olennaisen tärkeä rakennusten perusparannusaallon ja päästövähennysten onnistumisen kannalta;
31. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että direktiivi pannaan asianmukaisesti täytäntöön kaikilta osin ja erityisesti sosiaalisen asuntokannan osalta; kehottaa komissiota seuraamaan edelleen direktiivin täytäntöönpanoa ja ryhtymään tarvittaessa toimiin, jos sitä ei noudateta;
32. kehottaa komissiota vahvistamaan EPBD-direktiivin nykyisiä säännöksiä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltioiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat ovat ilmastoneutraaliutta ja energiaa koskevien EU:n tavoitteiden mukaisia; korostaa, että rakennusten pitkälle menevien ja vaiheittaisten pitkälle menevien peruskorjausten toteuttamisasteen on oltava 3 prosenttia vuodessa, jotta EU voi saavuttaa ilmastoneutraaliuden vuoteen 2050 mennessä;
33. kehottaa komissiota tutkimaan, miten voidaan muotoilla vakiomalli, jota jäsenvaltiot voisivat käyttää sen varmistamiseksi, että ne ottavat huomioon kaikki EPBD-direktiivin 2 a artiklan vaatimukset, ja yhdenmukaistamaan tavoitteita ja vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa kansallisten elpymis- ja palautumissuunnitelmien tai minkä tahansa EU:n rahoituksen, jonka saaminen edellyttää pitkän aikavälin kattavaa peruskorjausstrategiaa, arviointi ja niiden edistymisen ja tulosten parempi vertailukelpoisuus; kannustaa komissiota perustamaan tilapäisen asiantuntijaverkoston, joka tukee jäsenvaltioita niiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden suunnittelu-, seuranta- ja täytäntöönpanoprosessissa;
34. kehottaa komissiota pohtimaan, miten kansalaisille ja muille sidosryhmille neuvontapalveluja tarjoavien keskitettyjen asiointipisteiden kehittämistä voidaan helpottaa edelleen, muun muassa EPBD-direktiivin tiukempien toimenpiteiden avulla; on vakuuttunut siitä, että ohjaus- ja tukitoimenpiteiden ja erityisesti teknisen tuen, tiedotuskampanjoiden, koulutuksen ja hankerahoituksen lisääminen voivat korottaa peruskorjausastetta;
35. katsoo, että rakennusten ja rakennustekniikoiden digitalisoinnilla voi mahdollisuuksien mukaan olla tärkeä rooli energiatehokkuuden parantamisessa; katsoo, että EPBD-direktiivin tarkistamisen avulla olisi edistettävä edelleen älykkäiden ja joustavien

rakennusten teknologiaa energiatehokkuus etusijalle -periaatteen mukaisesti ja tuettava datakeskeistä lähestymistapaa; kannustaa käyttämään ja ottamaan käyttöön uutta teknologiaa, kuten energiaverkon, 3D-mallintamisen ja simuloinnin sekä tekoälyn kanssa yhteentoimivia älymittareita, älylatausjärjestelmiä, älykkäitä lämmityslaitteita, varastointiteknologiaa ja energianhallintajärjestelmiä, jotta voidaan edistää hiilipäästöjen vähentämistä rakennuksen elinkaaren kaikissa vaiheissa suunnittelu- ja muotoiluvaiheista ja rakentamiseen, käyttöön ja peruskorjaukseen;

36. korostaa, että ajantasaiset, luotettavat ja kattavat tiedot koko Euroopan rakennuskannan energiatehokkuudesta ovat olennaisen tärkeitä alan energiatehokkuuden parantamiseen tähtäävien tehokkaiden politiikkatoimien kehittämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi; toteaa, että digitaalisella teknologialla olisi myös tuettava nykyisen rakennuskannan kartoittamista ja pitkän aikavälin peruskorjausstrategian käyttöönottoa;
37. katsoo, että olisi alettava soveltaa datakeskeistä lähestymistapaa, jotta voidaan varmistaa yhdistettyjen ja anonymisoitujen tietojen parempi saatavuus asunnonomistajille, vuokralaisille ja kolmansille osapuolille, jotka voivat käyttää niitä energiankulutuksen optimoimiseksi, muun muassa yleisen tietosuoja-asetuksen mukaisesti varmennettujen suostumusjärjestelmien avulla, sekä tilasto- ja tutkimustarkoituksiin;
38. kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan älyratkaisuvalmiutta koskevan indikaattorijärjestelmän tehokkaan, kunnianhimoisen ja johdonmukaisen täytäntöönpanon kaikkialla EU:ssa; toteaa, että älyratkaisuvalmiutta koskevan indikaattorin olisi edistettävä rakennusten perusparannusaallon ja energiajärjestelmän integroinnin toteuttamista tukemalla älykkäiden ja joustavien rakennusten käyttöönottoa; toteaa, että älyratkaisuvalmiutta koskeva indikaattori auttaa edistämään entisestään uusien rakennusten suunnittelua nollaenergiarakennuksina;
39. katsoo, että pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa olisi oltava yksityiskohtaisempia tietoja pitkän aikavälin toimista ja integroidusta infrastruktuurien suunnittelusta, joka perustuu etenemissuunnitelmaan, jossa on konkreettisia politiikkatoimia ja aikataulu selkein, vuosille 2030, 2040 ja 2050 asetetuina välitavoitteina, jotta voidaan luoda vakaampi toimintaympäristö sijoittajille, rakennuttajille, asunnonomistajille ja vuokralaisille ja käsitellä rakennusten koko elinkaaren aikaisia vaikutuksia; korostaa, että jäsenvaltioiden on parannettava erilaisten rahoitus- ja veromekanismien saatavuutta yksityisten investointien käyttöönoton tukemiseksi ja julkisten ja yksityisten kumppanuuksien edistämiseksi; kehottaa toteuttamaan toimia sellaisten lainojen edistämiseksi, joissa energiatehokkuus on asetettu alhaisempien korkojen kriteeriksi;
40. korostaa, että EPBD-direktiivillä olisi varmistettava, että peruskorjaus antaa asunnonomistajien ja rakennusten omistajien rahoille vastinetta ja sijoituksille tuottoa, pienentää energialaskuja ja parantaa kestävyyttä edistämällä todella ja mitattavissa olevalla tavalla rakennusten energiatehokkuutta; painottaa, että lähestymistapa, joka perustuu peruskorjauksen ansiosta aikaansaatuun todelliseen energiansäästöön, alentaa rakennusten peruskorjausten yhteydessä toteutettavien energiatehokkuusremonttien kustannuksia ja parantaa niiden laatua ja laajuutta;
41. korostaa vihreiden infrastruktuurien, kuten viherkattojen ja -seinien, potentiaalia rakennusten energiatehokkuuden parantamisessa sekä ilmastonmuutokseen

sopeutumisen, ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja biologisen monimuotoisuuden edistämässä erityisesti kaupunkialueilla;

42. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään pitkän aikavälin peruskorjausstrategioita sellaisten innovatiivisten toimintapolitiikkojen täytäntöönpanemiseksi, joiden avulla kansalaiset otetaan aktiivisesti mukaan niiden laatimiseen ja täytäntöönpanoon sekä energiatehokkuusohjelmiin; korostaa, että on tärkeää ottaa mukaan sidosryhmät, mukaan lukien kansalaiset, kunnat, taloyhtiöt ja rakennusalan ammattilaiset, ja saada nämä osallistumaan aktiivisesti rakennusten hiilestä irtautumista koskevien yhdennettyjen suunnitelmien ja täytäntöönpanostrategioiden laatimiseen;
43. panee merkille erityyppisten rakennusten (julkisten ja yksityisten, muiden kuin asuinrakennusten ja asuinrakennusten) erilaisen rakennus- ja peruskorjausdynamiikan jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota laatimaan kehyksen, jossa otetaan käyttöön energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden erilaiset lähtötilanteet ja rakennuskannat ja erityisesti rakennukset, joilla on arkkitehtonista tai historiallista erityisarvoa, jolla kasvatetaan peruskorjausastetta ja lisätään odotettujen parannusten näkyvyyttä koko arvoketjulle ja jolla edistetään innovointia ja varmistetaan samalla kohtuuhintaisuus erityisesti pienituloisille ja haavoittuvassa asemassa oleville;
44. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään integroidun ja sulautetun kehyksen, johon sisältyy asianmukainen rahoitus ja tekninen apu energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten asteittaista käyttöönottoa varten ja jolla varmistetaan viime kädessä jäsenvaltioiden pitkän aikavälin peruskorjausstrategioissa määriteltyjen vuosien 2030, 2040 ja 2050 välitavoitteiden saavuttaminen; korostaa, että tällaiset vähimmäisvaatimukset auttaisivat tasoittamaan tietä ilmastoneutraaliuden saavuttamiselle rakennusosalalla viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja voisivat parantaa nykyisen rakennuskannan muuntamisen näkyvyyttä ja turvallisuutta markkinoilla; toteaa, että jäsenvaltiot voivat suunnitella joustavasti toimenpiteitä, joita tarvitaan erilaisten taloudellisten, ilmastoon liittyvien, poliittisten, yhteiskunnallisten ja rakentamiseen liittyvien edellytysten huomioon ottamiseksi; katsoo, että olisi tarjottava erityisiä rahoitusvälineitä ja kannustimia rakennuksille, joilla on teknisiä, arkkitehtonisia, kulttuuriperintöön liittyviä ja historiallisia rajoitteita ja joita ei voida peruskorjata kohtuullisin kustannuksin kiinteistön arvoon verrattuna;
45. kehottaa komissiota kytkemään pitkän aikavälin peruskorjausstrategiat energiatehokkuusdirektiivin ja uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin asiaankuuluviin säännöksiin, jotka koskevat kaukolämpöä ja -jäähdytystä ja uusiutuvien energialähteiden, kuten aurinko-, lämpö- ja maalämpöenergian, käytön edistämistä rakennusosalalla sekä energian varastoinnin ja itse tuotetun energian kulutuksen suurempaa merkitystä reaktiona verkko- tai mikroverkkosignaaliin, ottaen kuitenkin samalla huomioon, että fossiilisia polttoaineita ja erityisesti maakaasua käytetään tällä hetkellä rakennusten lämmitysjärjestelmissä; toteaa, että kuluttajat tarvitsevat tukea siirtymään käyttämään muita kuin fossiilisia polttoaineita;
46. kehottaa jäsenvaltioita panemaan EPBD-direktiivin 14 artiklan ja 15 artiklan 4 kohdan säännökset täysimääräisesti täytäntöön ja antamaan kansalaisille ja ammattilaisille selkeitä ja yksityiskohtaisia tietoja siitä, miten rakennusautomaatio- ja ohjausjärjestelmän avulla voidaan saada pakolliset valmiudet luotua mahdollisimman

pian, jotta voidaan varmistaa, että kaikki valmistelutoimet toteutetaan viipymättä ja ennen vuodeksi 2025 asetettua määräaikaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan sellaisten välineiden tai tarkistuslistojen käyttöä, joita asiantuntijat ja ammattilaiset ovat kehittäneet silloin, kun kyseisiä säännöksiä on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä;

47. kehottaa jäsenvaltioita käsittelemään rakennusten lämmityksen ja jäädytyksen hiilestä irtautumista rakennusten perusrakennusperiaatteiden mukaisesti ja harkitsemaan kannustinjärjestelmiä, jotka kohdistetaan erityisesti heikoimmassa asemassa oleville ja joilla edistetään rakennusten vanhojen, fossiilipohjaisten ja tehottomien lämmitysjärjestelmien korvaamista, myös asettamalla korvausta koskevia tavoitteita pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden mukaisesti;
48. palauttaa mieliin, että parlamentti on pyytänyt arvioimaan seuraavan tarkistamisen yhteydessä tarvetta lisätä EPBD-direktiivissä olevia lataamisinfrastruktuuria koskevia vaatimuksia ottaen huomioon tarpeen varmistaa verkon vakaus esimerkiksi ottamalla käyttöön älykkäitä lataustoimintoja sekä tarvetta edistää kestäväää liikkuvuutta ja ottaa käyttöön yhdenmukainen, järjestelmällinen ja kiertotalouteen perustuva lähestymistapa sekä kaupunkien että maaseudun kehittämisessä asianmukaisen kaupunkisuunnittelun ja liikennereittien mukaisesti;
49. kehottaa jäsenvaltioita pohtimaan, miten voidaan parhaiten hyödyntää aluekohtaisen lähestymistavan soveltamista laajamittaisten peruskorjausten yhteydessä yhdessä sidosryhmien ja paikallisyhteisöjen kanssa;
50. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että rakennusten latauspisteet soveltuvat älykkääseen lataukseen, ja mukauttamaan vaatimukset tarkistetun uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin mukaisiksi; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään kehyksen, jolla autetaan yksinkertaistamaan ja nopeuttamaan latauspisteiden käyttöönottoa uusissa ja olemassa olevissa asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa, poistamaan mahdollisia sääntelyesteitä ja edistämään soveltuvia tapoja, joilla rakennusten suunnittelussa varmistetaan, että polkupyöriä on helppo kuljettaa rakennuksiin ja säilyttää niissä;
51. pitää myönteisenä, että komissio tunnustaa sähköisen liikenteen ja liikkuvuuden merkityksen ottamalla käyttöön vähimmäisvaatimukset tiettyä kokoa suuremmille pysäköintialueille ja asettamalla muita vähimmäisinfrastruktuuria koskevia vaatimuksia pienemmille rakennuksille; korostaa, että tämän latausinfrastruktuurin käyttöönottoa on edelleen tuettava;
52. korostaa, että olemassa olevien rakennusten peruskorjauksella ja uusien rakennusten suunnittelulla voidaan edistää sähköajoneuvojen, kuten autojen, pakettiautojen, pyörien ja moottoripyörien, käyttöönottoa siten, että tarjotaan sekä riittävästi pysäköintitilaa että latausinfrastruktuuri, mikä edistää näin ollen yleistä hiilestä irtautumista liikenteen alalla; toteaa, että tällaisilla toimilla rakennuksista voi tulla terveellisempiä, ympäristöystävällisempiä ja naapuruston alueella toisiinsa yhteydessä olevia ja sellaisia, että ne kestävät paremmin ilmastonmuutoksen kielteisiä vaikutuksia; kehottaa komissiota harkitsemaan EPBD-direktiivin liikkuvuutta koskevan soveltamisalan laajentamista ottamalla mahdollisuuksien mukaan käyttöön polkupyörien pysäköinti-

infrastruktuuria ja sähköajoneuvojen latauspisteitä koskevia rakennustyypikohtaisia vähimmäisvaatimuksia;

53. pitää myönteisenä, että uusien asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten esikaapelointi-infrastruktuuria koskevien vaatimusten on tunnustettu olevan yksi latauspisteiden nopean käyttöönoton tärkeä edellytys; kehottaa komissiota kannustamaan tällaisten vaatimusten sisällyttämistä kansallisiin politiikkakehyksiin;
54. korostaa, että latauspisteiden saatavuus on yksi niistä tekijöistä, jotka kannustavat yksityistä asunnonomistajaa valitsemaan sähköisen liikkuvuuden ratkaisun; panee kuitenkin merkille, että EPBD-direktiivissä asetetaan nykyisellään putkitusinfrastruktuuria koskevia vaatimuksia ainoastaan uusille rakennuksille ja laajamittaisen peruskorjauksen kohteena oleville rakennuksille, joissa on enemmän kuin kymmenen pysäköintipaikkaa; huomauttaa, että direktiivissä säädetään mahdollisuudesta olla soveltamatta tätä, jos latauspisteiden ja putkituksen asentamisen kustannukset ylittävät seitsemän prosenttia rakennuksen laajamittaisen peruskorjauksen kokonaiskustannuksista; kehottaa komissiota suorittamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kustannusanalyysin, jossa tarkastellaan mahdollisia tapoja kannustaa rakennuttajia rakentamaan riittävä infrastruktuuri sähköajoneuvojen käyttäjille;
55. muistuttaa, että jäsenvaltioiden on asetettava viimeistään 1. tammikuuta 2025 vaatimukset tietyn latauspistemäärän asentamisesta kaikkiin sellaisiin muihin kuin asuinrakennuksiin, joissa on yli 20 pysäköintipaikkaa; toteaa, että tältä osin on tärkeää tunnistaa EPBD-direktiivin täytäntöönpanon puutteet ja että direktiivin tarkistamisen yhteydessä siihen olisi sisällytettävä säännöksiä, joilla kannustetaan ja helpotetaan edelleen yksityisten ja julkisten latausinfrastruktuurien käyttöönottoa asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa;
56. korostaa, että sähköisen liikkuvuuden ratkaisujen on oltava helposti kaikkien saatavilla; korostaa tässä yhteydessä, että rakennuksia, myös pysäköintialueita, on peruskorjattava, jotta parannetaan niiden esteettömyyttä liikuntarajoitteisten henkilöiden kannalta; korostaa lisäksi, että peruskorjatuissa ja uusissa rakennuksissa on varattava säilytystilaa liikkumisvälineille, kuten pyörätuoleille ja lastenrattaille;
57. pitää myönteisenä, että on määritetty toimenpiteitä, joita tarvitaan latausinfrastruktuurin käyttöönoton helpottamiseksi ja nopeuttamiseksi puuttumalla olemassa oleviin esteisiin, kuten jakautuneisiin kannustimiin ja hallinnolliseen taakkaan; huomauttaa kuitenkin, että kansallisella ja paikallisella tasolla on edelleen sellaisia latausinfrastruktuurin suunnittelu- ja lupamenettelyjä koskevia hallinnollisia esteitä, jotka haittaavat latausinfrastruktuurin käyttöönottoa uusissa ja olemassa olevissa asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa; korostaa, että tällaisten selkeiden hallinnollisten esteiden poistamiseksi tarvitaan lisätoimia;
58. korostaa näkemystä, että sähköajoneuvojen lataamisella asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa on täydennettävä julkista latausinfrastruktuuria, jotta varmistetaan sähköajoneuvojen latauskapasiteetti; korostaa tarvetta lisätä investointeja sähköiseen liikkuvuuteen ja ottaa käyttöön älylatauksen mahdollistava latausinfrastruktuuri, joka voi edistää kulutushuippujen siirtämistä ja kulutusjoustoja ja luo halvempia ja tehokkaampia sähköverkkoja, jotka vaativat vähemmän tuotantokapasiteettia ja infrastruktuuria;

59. katsoo, että julkisen, puolijulkisen ja yksityisen älykkään latausinfrastruktuurin käyttöönotto on edelleen keskeinen ennakoedellytys sähköajoneuvojen markkinoille saattamisen vauhdittamiselle; kehottaa siksi lisäämään investointeja rakennuksiin ja liikkuvuuteen sekä vauhdittamaan innovointia ja sähköisen liikkuvuuden digitaalisten välineiden käyttöä;
60. toteaa, että asiaankuuluvilla EU:n säädöksillä olisi helpotettava sähköajoneuvojen latauspisteiden käyttöönottoa peruskorjausten, uudisrakentamisen ja uusien asennusten yhteydessä; korostaa, että on tärkeää tehdä investointeja julkisiin latausasemiin ydinverkkokäytävillä ja kattavassa verkossa, mutta painottaa, että nämä voivat olla vain kaupunkialueilla tarvittavan paljon suuremman latauspisteiden määrän lisänä; huomauttaa, että kustannustehokkain ja käytännöllisin tapa nopeuttaa ajoneuvokannan siirtymistä sähköenergian käyttöön on tarjota latauspisteitä kotien ja työpaikkojen läheisyydessä, missä ne toimivat olennaisena lisänä tarpeelliselle mutta kalliimmalle pikalatausinfrastruktuurille;
61. korostaa, että on tärkeää varmistaa osallistavat, yhtenäiset ja kestävät liikkuvuusmahdollisuudet kaikille eurooppalaisille ja alueille, myös syrjäisimmille alueille; korostaa, että on tärkeää edistää vaihtoehtoisia, osallistavia, turvallisia ja kestäviä liikennemuotoja ja tähän tarvittavaa infrastruktuuria; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sosioekonomisen ja alueellisen koheesion niiden laatiessa latauspisteiden vähimmäismäärän asentamista koskevia vaatimuksia; kehottaa jäsenvaltioita tunnistamaan kaikki sosiaaliset, taloudelliset, oikeudelliset, sääntelyyn liittyvät ja hallinnolliset esteet, jotka ovat latauspisteiden nopean kehittämisen tiellä, ja puuttumaan niihin;
62. toteaa, että kaupunkien nykyiset viheralueet ja kestävät viemäröintijärjestelmät on tärkeää säilyttää mahdollisimman täysimääräisesti suunniteltaessa asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten latausinfrastruktuurien ja pysäköintialueiden rakentamista;
63. panee merkille, että vain muutamat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet, että sähköajoneuvojen latausinfrastruktuurin asentaminen on edistynyt lupaavasti rakennuksissa ja pysäköintipaikoilla; on huolissaan, ettei asiassa ollut edistytty muissa jäsenvaltioissa, ja vaatii laajempien tietoja saataville asettamista nopeammin; panee merkille, että useimmat jäsenvaltiot ovat esittäneet arviot sähköajoneuvojen käyttöönotosta ja sähköisten latauspisteiden käyttöönottoa koskevat tavoitteet vuodeksi 2020; huomauttaa kuitenkin, että vain kaksi kolmasosaa jäsenvaltioista on toimittanut tietoja vuosien 2025 ja 2030 tavoitteista;
64. huomauttaa, että useat paikallisviranomaiset ovat alkaneet laatia hiilestä irtautumista koskevia suunnitelmia, joihin sisältyy myös sitovien määräaikojen asettaminen polttomoottorien käytön kieltämiselle ajoneuvoissa; kehottaa näitä viranomaisia varmistamaan, että niiden suunnitelmiin sisältyy erityinen taloudellinen ja tekninen tuki niiden rakennuskannan mukauttamiseksi, jotta ne voivat panna täytäntöön hiilestä irtautumista koskevat suunnitelmansa;

o

o o

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

27.10.2021

LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

rakennusten energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpanosta
(2021/2077(INI))

Valmistelija: Maria Grapini

EHDOTUKSET

Liikenne- ja matkailuvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2010/31/EU ja energiatehokkuudesta annetun direktiivin 2012/27/EU muuttamisesta 30. toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/844¹ (rakennusten energiatehokkuusdirektiivi) ja sen mahdollisen uudelleentarkastelun,
- ottaa huomioon hiljattain julkaistun 55-valmiuspaketin,
- ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/631 hiilidioksidipäästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille ja uusille kevyille hyötyajoneuvoille² ja 14. heinäkuuta 2021 annetun komission ehdotuksen asetuksen (EU) 2019/631 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse mainittujen normien kiristämisestä unionin kunnianhimoisempien ilmastotavoitteiden mukaisesti (COM(2021)0556),
- ottaa huomioon vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta 22. lokakuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/94/EU³ ja sen suunnitellun uudelleentarkastelun,
- ottaa huomioon puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta 30. kesäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki)⁴,

---

¹ EUVL L 156, 19.6.2018, s. 75.

² EUVL L 111, 25.4.2019, s. 13.

³ EUVL L 307, 28.10.2014, s. 1.

⁴ EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1.

- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640) ja 15. tammikuuta 2020 antamansa sitä koskevan päätöslauselman⁵,
  - ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Euroopan rakennusten perusparannusaalto – ympäristöystävällisempiä rakennuksia, lisää työpaikkoja ja parempaa elämänlaatua” (COM(2020)0662),
  - ottaa huomioon 9. joulukuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kestävän ja älykkään liikkuvuuden strategia – Euroopan liikenne tulevaisuuden raiteelle” (COM(2020)0789),
  - ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2021 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Preliminary analysis of the long-term renovation strategies of 13 Member States” (SWD(2021)0069),
- A. ottaa huomioon, että sähköajoneuvot ovat tärkeä osa EU:n siirtymistä puhtaaseen energiaan, mikä perustuu energiatehokkuutta parantaviin toimenpiteisiin, uusiutuvaan energiaan, vaihtoehtoihin polttoaineisiin ja innovatiivisiin, energian joustavaa hallintaa koskeviin ratkaisuihin, ja niitä tarvitaan, jotta ilmastoneutraaliustavoite voidaan saavuttaa vuoteen 2050 mennessä;
- B. ottaa huomioon, että rakennusten energiatehokkuusdirektiivillä täydennetään vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurin käyttöönotosta annettua direktiiviä 2014/94/EU tarjoamalla oikeusperusta latauspisteiden käyttöönotolle asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa; ottaa huomioon, että rakennusten energiatehokkuusdirektiivillä on keskeinen rooli EU:n tasolla älykkään yksityisen latauksen tukemisessa, koska suurin osa latauksista tapahtuu todennäköisesti yksityistiloissa ja julkisissa paikoissa, jotka eivät ole asuinkäytössä;
- C. ottaa huomioon, että rakennusten energiatehokkuusdirektiivin nykyisten säännösten täytäntöönpanoa koskevan kattavan analyysin, jossa niitä tarkastellaan suhteessa EU:n vuosien 2030 ja 2050 entistä tiukempiin ilmastotavoitteisiin, olisi toimittava viitekohtana rakennusten energiatehokkuusdirektiivin tulevalle tarkistukselle, joka komission on tarkoitus julkaista vuoden 2021 viimeisellä neljänneksellä;
- D. ottaa huomioon, että sähköajoneuvojen yksityisillä latauspisteillä on usein erilaiset sovellukset ja tekniset vaatimukset kuin julkisilla latauspisteillä, koska ne saavat vähemmän virtaa ja niitä käytetään pidempiä latausaikoja, ja että ne ovat edelleen suurelta osin kaikkein edullisin lataustapa;
- E. katsoo, että rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä olisi otettava huomioon vaatimukset, jotka koskevat rakennusten pysäköintitiloihin asennettavien latauspisteiden vähimmäismäärää, vaatimalla, että sähköautojen latausta varten on tehtävä asianmukainen esikaapelointi; ottaa huomioon, että vuodesta 2025 alkaen jäsenvaltioiden on määriteltävä asiaankuuluvien kansallisten, alueellisten ja paikallisten edellytysten mukaisesti vähimmäisvaatimus latauspisteistä kaikissa julkisissa ja yksityisissä muissa kuin asuinrakennuksissa, joissa on yli 20 pysäköintipaikkaa;

---

⁵ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

Kansalliset toimintakehykset, energiatehokkuuden vähimmäisvaatimukset ja latauspistevaatimukset

1. pitää myönteisenä, että komissio tunnustaa sähköisen liikenteen ja liikkuvuuden merkityksen esittämällä vähimmäisvaatimusten käyttöön ottamista tietyin kokoisille pysäköintialueille ja asettamalla muita vähimmäisinfrastruktuuria koskevia vaatimuksia pienemmille rakennuksille; korostaa, että tämän latausinfrastruktuurin käyttöönottoa on edelleen tuettava;
2. korostaa, että olemassa olevien rakennusten kunnostamisella ja uusien rakennusten suunnittelulla voidaan edistää sähköajoneuvojen, kuten autojen, pakettiautojen, pyörien ja moottoripyörien, käyttöönottoa tarjoamalla sekä riittävästi pysäköintitilaa että latausinfrastruktuuria, mikä osaltaan edistää yleistä hiilidioksidipäästöjen vähentämistä liikenteen alalla; toteaa, että tällaisilla toimilla rakennuksista voidaan tehdä terveellisempiä, ympäristöystävällisempiä ja kaupunginosan sisällä toisiinsa liitettyjä ja sellaisia, että ne kestävät paremmin ilmastonmuutoksen kielteisiä vaikutuksia; kehottaa komissiota harkitsemaan rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä säädetyn liikkuvuutta koskevan soveltamisalan laajentamista ottamalla mahdollisuuksien mukaan käyttöön vähimmäisvaatimukset polkupyörien pysäköinti-infrastruktuurista ja sähköpolkupyörien latauspisteistä erityyppisissä rakennuksissa;
3. suhtautuu myönteisesti siihen, että uusien asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten esikaapelointi-infrastruktuuria koskevia vaatimuksia pidetään yhtenä latauspisteiden nopean käyttöönoton tärkeänä edellytyksenä; kehottaa komissiota kannustamaan tällaisten vaatimusten sisällyttämistä kansallisiin poliittisiin kehyksiin;
4. pitää tarpeellisena ottaa jäsenvaltioissa asteittain käyttöön vaatimuksia asuinrakennusten, hotellien ja muiden majoitustilojen energiatehokkuuden vähimmäisvaatimuksista, ja kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota yksittäisten omistajien ja segmenttien taloudellisiin ja muihin kannustimiin; katsoo, että tämä helpottaa epäsuorasti myös liikenne- ja matkailualan irtautumista hiilestä;
5. korostaa, että latauspisteiden saatavuus on yksi niistä tekijöistä, jotka kannustavat yksityistä asunnonomistajaa valitsemaan sähköisen liikkuvuuden ratkaisun; panee kuitenkin merkille, että rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä asetetaan nykyisellään putkitusinfrastruktuuria koskevia vaatimuksia ainoastaan uusille rakennuksille ja rakennuksille, joihin tehdään laajamittaisia peruskorjauksia ja joissa on yli kymmenen pysäköintipaikkaa; huomauttaa, että direktiivissä säädetään opt out -mahdollisuudesta, jos latauspisteiden ja putkituksen asentamisen kustannukset ylittävät seitsemän prosenttia rakennusten peruskorjauksen kokonaiskustannuksista; kehottaa komissiota suorittamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kustannusanalyysin, jossa tarkastellaan mahdollisia tapoja kannustaa rakennuttajia rakentamaan riittävä infrastruktuuri sähköajoneuvojen käyttäjille;
6. muistuttaa, että jäsenvaltioiden on säädettävä viimeistään 1. tammikuuta 2025 vaatimukset tietyn latauspistemäärän asentamisesta kaikkiin sellaisiin muihin kuin asuinrakennuksiin, joissa on yli 20 pysäköintipaikkaa; toteaa, että tältä osin on tärkeää tunnistaa rakennusten energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpanon puutteet ja että, kun direktiiviä tarkistetaan, siihen olisi sisällytettävä säännöksiä, joilla kannustetaan

edelleen yksityisten ja julkisten latausinfrastruktuurien käyttöönottoa asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa ja helpotetaan sitä;

Esteettömyys ja hallinnolliset esteet

7. korostaa, että sähköiseen liikkuvuuteen liittyvien ratkaisujen on oltava helposti kaikkien saatavilla; korostaa tässä yhteydessä, että on tarpeen kunnostaa rakennuksia, myös pysäköintialueita, jotta parannetaan niiden esteettömyyttä liikuntarajoitteisille henkilöille; korostaa lisäksi, että kunnostetuissa ja uusissa rakennuksissa on varattava säilytystilaa liikkumisvälineille, kuten pyörätuoleille ja lastenrattaille;
8. suhtautuu myönteisesti siihen, että määritetään toimia, joilla helpotetaan ja nopeutetaan latausinfrastruktuurin käyttöönottoa puuttumalla olemassa oleviin esteisiin, kuten jakautuneisiin kannustimiin ja hallinnolliseen taakkaan; huomauttaa kuitenkin, että kansallisella ja paikallisella tasolla on edelleen sellaisia hallinnollisia esteitä latausinfrastruktuurin suunnittelu- ja lupamenettelyjen osalta, jotka haittaavat latausinfrastruktuurin käyttöönottoa uusissa ja olemassa olevissa asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa; korostaa, että tällaisten selkeiden hallinnollisten esteiden poistamiseksi tarvitaan lisätoimia;

Julkisen ja yksityisen infrastruktuurin täydentävyys

9. korostaa näkemystä, että asuinrakennuksissa ja muissa kuin asuinrakennuksissa tapahtuvan sähköajoneuvojen lataamisen on täydennettävä julkista latausinfrastruktuuria, jotta varmistetaan sähköajoneuvojen latauskapasiteetti; korostaa tarvetta lisätä investointeja sähköiseen liikkuvuuteen ja ottaa käyttöön älylatauksen mahdollistava latausinfrastruktuuri, joka voi edistää kulutushuippujen siirtämistä ja kulutusjoustoja ja luo halvempia ja tehokkaampia sähköverkkoja, jotka vaativat vähemmän tuotantokapasiteettia ja infrastruktuuria;
10. katsoo, että julkisen, puolijulkisen ja yksityisen älykkään latausinfrastruktuurin käyttöönotto on edelleen keskeinen edellytys sähköajoneuvojen markkinoille pääsyn vauhdittamiselle; kehottaa siksi lisäämään investointeja rakennuksiin ja liikkuvuuteen, vauhdittamaan innovointia ja käyttämään digitaalisia välineitä sähköiseen liikkuvuuteen;
11. huomauttaa, että asiaankuuluvien EU:n säädösten olisi helpotettava sähköajoneuvojen latauspisteiden käyttöönottoa perusparantamisen, uudisrakennusten ja uusien laitosten yhteydessä; korostaa, että on tärkeää tehdä investointeja julkisiin latausasemiin ydinverkkokäytävillä ja kattavaan verkkoon, mutta painottaa, että nämä voivat olla vain kaupunkialueilla tarvittavan paljon suuremman latauspisteiden määrän lisänä; huomauttaa, että kustannustehokkain ja käytännöllisin tapa nopeuttaa ajoneuvokannan siirtymistä sähköenergian käyttöön on tarjota latauspisteitä kotien ja työpaikkojen läheisyydessä, missä ne toimivat olennaisena lisänä tarpeelliselle mutta kalliimmalle pikalatausinfrastruktuurille;

Koheesio, investointimekanismit ja lähes nollaenergiarakennukset

12. painottaa osallistavan, yhtenäisen ja kestäväen liikkuvuuden turvaamista kaikille eurooppalaisille ja kaikille alueille, myös syrjäisimmille alueille; korostaa, että on tärkeää edistää vaihtoehtoisia, osallistavia, turvallisia ja kestäviä liikennemuotoja ja

tähän tarvittavaa infrastruktuuria; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sosioekonomisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden niiden laatiessa asennettavien latauspisteiden vähimmäismäärää koskevia vaatimuksia; kehottaa jäsenvaltioita tunnistamaan ja ratkaisemaan kaikki sosiaaliset, taloudelliset, oikeudelliset, sääntelyyn liittyvät ja hallinnolliset esteet, jotka ovat latauspisteiden nopean kehittämisen tiellä;

13. korostaa, että asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten uudisrakentamisessa ja peruskorjauksissa on otettava huomioon ympäristönäkökohdat, digitaalinen siirtymä ja sähköinen liikkuvuus; korostaa tarvetta ylläpitää uusien rakennusten ja korjausrakentamisen lähes nollaenergiavaatimukset mahdollisimman laajasti;

Pk-yritykset

14. korostaa, että eurooppalaisilla pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yrityksillä), mukaan lukien liikenne- ja matkailualan pk-yrityksillä, on keskeinen rooli rakennusten perusparannusaallossa; korostaa, että kannustimet, kuten työntekijöiden uudelleen koulutus ja täydennyskoulutus, ovat keskeisiä EU:n ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi;
15. korostaa tarvetta antaa riittävää taloudellista tukea rakennusalan pk-yrityksille, jotta kannustetaan ja vauhditetaan rakennusten rakentamista ja kunnostamista energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti; kannustaa jäsenvaltioita tutkimaan mahdollisia toimenpiteitä, kuten verohelpotuksia, tehokkaiden pankkilainajärjestelmien käyttöönottoa ja muita rahoitusratkaisuja, joilla tuetaan pk-yrityksiä älykkäiden yksityisten latauspisteiden käyttöönotossa, mikä edistää myös sähköautojen käyttöä niiden kevyiden ajoneuvojen kalustossa;

Peruskorjaukset, pitkän aikavälin korjausstrategiat ja kaupunkisuunnittelu

16. korostaa, että rakennusten perusparantamisella on keskeinen rooli liikennealan irtautumisessa hiilestä, uusiutuvien energialähteiden integroimisessa osaksi alaa sekä alan digitalisaatiossa; korostaa, että energiatehokkuutta parantavat toimenpiteet ja nykyisen rakennuskannan peruskorjausasteen nostaminen on tärkeää EU:n lyhyen ja pitkän aikavälin ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi sekä liikennealan panoksen edistämiseksi näiden tavoitteiden saavuttamisessa; muistuttaa komission Euroopan rakennusten perusparannusaaltoa koskevassa tiedonannossa esittämästä tavoitteesta vähintään kaksinkertaistaa rakennusten energiakorjausten vuosittainen määrä kaikkien rakennusten osalta ja lisätä pitkälle meneviä perusparannuksia;
17. korostaa, että kaikkien rakennusten kunnostustöiden olisi seurattava energiatehokkuus ensin -periaatetta ja että niillä on edistettävä EU:n tavoitetta saavuttaa ilmastonutraalius viimeistään vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että yksityisiä ja julkisia rahoituslaitoksia motivoidaan asianmukaisilla investointimekanismeilla, joilla lisätään korjaus- ja rakennustöiden määrää, kannustetaan pääomavirtoja loppukäyttäjille ja houkutellessa sijoituksille tuottoa;
18. tunnustaa alue- ja paikkakuntakeskeisten lähestymistapojen edut rakennusten kunnostushankkeissa synergioiden ja mittakaavaetujen vauhdittamiseksi ja niistä hyötymiseksi; katsoo, että paikallisempi suunnittelu on tärkeää liikennemuotojen välisten yhteyksien, saavutettavuuden ja yhteisön tilojen ja naapurustojen toimivuuden

parantamiseksi sekä ilmastonmuutoksen hillintä- ja sopeutumistoimenpiteiden integroimiseksi, jotta voidaan parantaa ilmanlaatua ja kansanterveyttä sekä turvata kulttuuriperintö;

19. katsoo, että rakennusten energiatehokkuuden parantamisella voidaan edistää kaupunkialueiden elvyttämistä, joka on olennaisen tärkeää työllisyydelle, rakennusten uudistamiselle ja muuttuville liikkuvuus- ja saavutettavuusmalleille, joilla on tärkeä merkitys kestävän ja laadukkaan matkailun edistämisessä;
20. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota pitkän aikavälin kunnostusstrategioissaan pysäköintialueiden ja muiden sähköajoneuvojen lataamista varten tarvittavien rakennusten kunnostukseen ottaen samalla huomioon kansalliset ja alueelliset erityispiirteet; kehottaa jäsenvaltioita hahmottelemaan mahdollisimman kattavasti, miten nämä kunnostukset toteutetaan, mukaan lukien puuttumalla tiedostamattomiin ennakoasenteisiin ja systeemiin rakenteellisiin esteisiin, kuten sosioekonomiseen ja sukupuoleen perustuvaan risteävään eriarvoisuuteen; kehottaa komissiota antamaan lisää ohjeita pitkän aikavälin peruskorjausstrategioiden täytäntöönpanosta;
21. korostaa, että tarvitaan kokonaisvaltaista, johdonmukaista ja osallistavaa kaupunkisuunnittelua ja että on tarpeen edistää turvallisia ja kestäviä liikennemuotoja ja niitä tukevaa infrastruktuuria;
22. toteaa, että olemassa olevat kaupunkien vihervälialueet ja kaupunkien kestävät viemäröintijärjestelmät on tärkeää säilyttää mahdollisimman täysimääräisesti suunniteltaessa asuinrakennusten ja muiden kuin asuinrakennusten latausinfrastruktuurien ja pysäköintialueiden rakentamista;

Jäsenvaltioiden edistymisen puute

23. panee merkille, että vain muutamat jäsenvaltiot ovat raportoineet lupaavasta edistyksestä sähköajoneuvojen latausinfrastruktuurissa rakennuksissa ja pysäköintipaikoilla; on huolissaan edistyksen puutteesta muissa jäsenvaltioissa ja vaatii tietoja saataville laajemmin ja nopeammin; panee merkille, että useimmat jäsenvaltiot ovat esittäneet arviot sähköajoneuvojen käyttöönotosta ja sähkölatureiden käyttöönottoa koskevat tavoitteet vuodeksi 2020; huomauttaa kuitenkin, että vain kaksi kolmasosaa jäsenvaltioista on toimittanut tietoja vuosien 2025 ja 2030 tavoitteista;
24. huomauttaa, että useat paikallisviranomaiset ovat alkaneet laatia hiilestä irtautumista koskevia suunnitelmia, joihin sisältyy myös sitovien määräaikojen asettaminen polttomoottorikäyttöisten ajoneuvojen käytön kieltämiseksi; kehottaa näitä viranomaisia varmistamaan, että niiden suunnitelmiin sisältyy erityinen taloudellinen ja tekninen tuki niiden rakennuskannan mukauttamiseksi, jotta ne voivat toteuttaa hiilestä irtautumista koskevat suunnitelmansa;
25. muistuttaa, että pienituloisten kotitalouksien tukemiseksi olisi annettava taloudellista tukea energiatehokkuuden vähimmäisvaatimusten noudattamiseksi, sillä yli 50 miljoonaa ihmistä kärsii energiaköyhyydestä EU:ssa; pitää tärkeänä, että jäsenvaltiot takaavat sähkön saatavuuden haavoittuvassa asemassa oleville ihmisille.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	27.10.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 45 -: 3 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Ciarán Cuffe, Johan Danielsson, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Ismail Ertug, Gheorghe Falcă, Giuseppe Ferrandino, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Peter Lundgren, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Cláudia Monteiro de Aguiar, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, João Pimenta Lopes, Tomasz Piotr Poręba, Dominique Riquet, Dorien Rookmaker, Massimiliano Salini, Vera Tax, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Henna Virkkunen, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Roberts Zile, Kosma Złotowski
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Clare Daly, Tomasz Frankowski, Maria Grapini, Roman Haider, Pär Holmgren, Patrizia Toia
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Karolin Braunsberger-Reinhold

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

45	+
ECR	Tomasz Piotr Poręba, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
ID	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Roman Haider
NI	Mario Furore
PPE	Magdalena Adamowicz, Karolin Braunsberger-Reinhold, Gheorghe Falcă, Tomasz Frankowski, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Lukacijewska, Benoît Lutgen, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Barbara Thaler, Henna Virkkunen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	Andris Ameriks, Johan Danielsson, Ismail Ertug, Giuseppe Ferrandino, Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Vera Tax, Patrizia Toia, István Ujhelyi, Petar Vitanov
The Left	Clare Daly, Elena Kountoura, João Pimenta Lopes
Verts/ALE	Ciarán Cuffe, Karima Delli, Anna Deparnay-Grunenberg, Pär Holmgren, Tilly Metz

3	-
ID	Julie Lechanteux, Philippe Olivier
NI	Dorien Rookmaker

1	0
ECR	Peter Lundgren

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	9.11.2021
Lopullisen äänestyksen tulos	+ : 51 - : 11 0 : 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Tom Berendsen, Vasile Blaga, Paolo Borchia, Marc Botenga, Markus Buchheit, Martin Buschmann, Jerzy Buzek, Maria da Graça Carvalho, Ignazio Corrao, Ciarán Cuffe, Josianne Cutajar, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Valter Flego, Niels Fuglsang, Lina Gálvez Muñoz, Claudia Gamon, Nicolás González Casares, Christophe Grudler, Henrike Hahn, Robert Hajšel, Ivo Hristov, Romana Jerković, Seán Kelly, Łukasz Kohut, Andrius Kubilius, Miapetra Kumpula-Natri, Marisa Matias, Eva Maydell, Dan Nica, Angelika Niebler, Mauri Pekkarinen, Markus Pieper, Clara Ponsatí Obiols, Sira Rego, Manuela Ripa, Jérôme Rivière, Robert Roos, Jessica Stegrud, Riho Terras, Grzegorz Tobiszowski, Pernille Weiss, Carlos Zorrinho
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Pascal Arimont, Damian Boeselager, Salvatore De Meo, Ismail Ertug, Eleonora Evi, Martin Hojsík, Janusz Lewandowski, Adriana Maldonado López, Dragoş Pîslaru, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Jacek Saryusz-Wolski, Susana Solís Pérez, Ivan Štefanec, Emma Wiesner
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (209 art. 7 kohta)	Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Claude Gruffat, Ska Keller, Harald Vilimsky, Petar Vitanov

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

51	+
NI	Clara Ponsatí Obiols
PPE	Pascal Arimont, Tom Berendsen, Vasile Blaga, Jerzy Buzek, Maria da Graça Carvalho, Pilar del Castillo Vera, Salvatore De Meo, Christian Ehler, Seán Kelly, Andrius Kubilius, Janusz Lewandowski, Eva Maydell, Angelika Niebler, Markus Pieper, Massimiliano Salini, Ivan Štefanec, Riho Terras, Pernille Weiss,
RENEW	Valter Flego, Claudia Gamon, Christophe Grudler, Martin Hojsík, Mauri Pekkarinen, Dragoş Pîslaru, Dominique Riquet, Susana Solís Pérez, Emma Wiesner
S&D	Josianne Cutajar, Ismail Ertug, Niels Fuglsang, Lina Gálvez Muñoz, Nicolás González Casares, Robert Hajšel, Ivo Hristov, Romana Jerković, Łukasz Kohut, Miapetra Kumpula-Natri, Adriana Maldonado López, Dan Nica, Petar Vitanov, Carlos Zorrinho
VERTS/ALE	Damian Boeselager, Ignazio Corrao, Ciarán Cuffe, Rosa D'Amato, Eleonora Evi, Claude Gruffat, Henrike Hahn, Ska Keller, Manuela Ripa

11	-
ECR	Robert Roos, Jessica Stegrud
ID	Paolo Borchia, Markus Buchheit, Rosanna Conte, Jérôme Rivière, Harald Vilimsky
NI	Martin Buschmann
THE LEFT	Marc Botenga, Marisa Matias, Sira Rego

2	0
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Grzegorz Tobiszowski

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää